

Tartalom

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ A Tanács 1295/2011/EU rendelete (2011. december 13.) a Guineai Köztársasággal szemben hozott különleges korlátozó intézkedések bevezetéséről szóló 1284/2009/EU rendelet módosításáról 1
- ★ A Bizottság 1296/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. december 9.) az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába bejegyzett egyik elnevezés termékleírását érintő nem kisebb jelentőségű módosítások jóváhagyásáról [Riso di Baraggia Biellese e Vercellese (OEM)] 3
- ★ A Bizottság 1297/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. december 9.) egy elnevezésnek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről [Seggiano (OEM)] 5
- ★ A Bizottság 1298/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. december 9.) az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába bejegyzett egyik elnevezés termékleírását érintő nem kisebb jelentőségű módosítás jóváhagyásáról [Pélarдон (OEM)] 7
- ★ A Bizottság 1299/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. december 9.) az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába bejegyzett egyik elnevezés termékleírását érintő nem kisebb jelentőségű módosítás jóváhagyásáról [Azeites do Ribatejo (OEM)] 9

★ A Bizottság 1300/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. december 9.) egy elnevezésnek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről [Magyar szürkemarha hús (OFJ)]	11
★ A Bizottság 1301/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. december 9.) az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába bejegyzett egyik elnevezés termék-írását érintő nem kisebb jelentőségű módosítások jóváhagyásáról [Vitellone bianco dell'Appennino centrale (OFJ)]	13
★ A Bizottság 1302/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. december 9.) egyes áruk Kombinált Nomenklátúra szerinti besorolásáról	15
★ A Bizottság 1303/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. december 9.) egyes áruk Kombinált Nomenklátúra szerinti besorolásáról	17
★ A Bizottság 1304/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. december 13.) az 1216/2009/EK tanácsi rendelet hatálya alá tartozó mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított, Norvégiából származó egyes árucikkeknek az Európai Unióba való behozatalára vonatkozó 2012. évi vámmentesség ideiglenes felfüggesztésének megszüntetéséről	19
A Bizottság 1305/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. december 13.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról	21

HATÁROZATOK

2011/831/EU:

★ A Tanács határozata (2011. december 1.) az Európai Örökség címre irányuló európai uniós fellépés európai testülete négy tagjának a Tanács általi kinevezésére vonatkozó gyakorlati és eljárási szabályokról	23
---	----

2011/832/EU:

★ A Bizottság határozata (2011. december 7.) a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről szóló 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján kidolgozott, az európai uniós egyesített szervezeti nyilvántartásba, a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásába és a globális szervezeti nyilvántartásba való felvételre vonatkozó útmutatóról (az értesítés a C(2011) 8896. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾	25
--	----

2011/833/EU:

★ A Bizottság határozata (2011. december 12.) a bizottsági dokumentumok további felhasználásáról	39
--	----

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A TANÁCS 1295/2011/EU RENDELETE

(2011. december 13.)

**a Guineai Köztársasággal szemben hozott különleges korlátozó intézkedések bevezetéséről szóló
1284/2009/EU rendelet módosításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

(4) Az 1284/2009/EU rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 215. cikke (1) bekezdésére,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

tekintettel a Guineai Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/638/KKBP tanácsi határozat módosításáról szóló, 2011. október 27-i 2011/706/KKBP tanácsi határozatra ⁽¹⁾,

1. cikk

Az 1284/2009/EU rendelet 4. cikkének (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és a Bizottság közös javaslatára,

„(1) A 2. és 3. cikktől eltérve a tagállamoknak a III. mellékletben felsorolt weboldalakon megjelölt illetékes hatóságai kellően indokolt esetben engedélyezhetik:

mivel:

(1) A 2009. szeptember 28-án Conakryban tartott politikai tüntetésnek a biztonsági erők általi erőszakos elfojtására válaszul az 1284/2009/EU tanácsi rendelet ⁽²⁾ a 2009/788/KKBP tanácsi közös álláspontnak ⁽³⁾ megfelelően (amelynek helyébe később a 2010/638/KKBP tanácsi határozat ⁽⁴⁾ lépett) különleges korlátozó intézkedéseket vezetett be a Guineai Köztársasággal szemben.

a) a belső elnyomás céljára alkalmas felszerelések értékesítését, szállítását, továbbadását és kivitelét, feltéve, hogy azokat kizárólag humanitárius vagy védelmi célokra, vagy az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) és az Európai Unió intézményfejlesztési programjainak vagy az Európai Unió és az ENSZ válságkezelő műveleteinek céljaira szánják;

(2) A 2011/706/KKBP határozat módosította a 2010/638/KKBP határozatot, többek között a katonai felszerelésekkel és a belső elnyomás céljára alkalmas felszerelések kivitelével kapcsolatos intézkedések alkalmazási körének módosítása érdekében.

b) az olyan, halált nem okozó felszerelések értékesítését, szállítását, továbbadását és kivitelét, amelyek kizárólag azt a célt szolgálják, hogy a Guineai Köztársaság rendőrsége és csendőrsége a közrend fenntartásához csak megfelelő és arányos erőt alkalmazhasson;

(3) Az említett intézkedések bizonyos aspektusai a Szerződés hatálya alá tartoznak, ennél fogva – különösen a tagállamokban tevékenykedő gazdasági szereplők által történő egységes alkalmazásuk biztosítása céljából – a végrehajtásukhoz uniós szintű szabályozás szükséges.

c) az a) és b) pontban említett felszerelésekhez, programokhoz és műveletekhez kapcsolódó finanszírozást, pénzügyi segítségnyújtást, technikai segítségnyújtást, közvetítői és egyéb szolgáltatásokat;

⁽¹⁾ HL L 281., 2011.10.28., 28. o.

⁽²⁾ HL L 346., 2009.12.23., 26. o.

⁽³⁾ HL L 281., 2009.10.28., 7. o.

⁽⁴⁾ HL L 280., 2010.10.26., 10. o.

d) a kizárólag humanitárius vagy védelmi célokra, vagy az ENSZ és az Európai Unió intézményfejlesztési programjainak vagy az Európai Unió és az ENSZ válságkezelő műveleteinek céljaira szánt, halált nem okozó katonai felszerelésekhez kapcsolódó finanszírozást, pénzügyi segítségnyújtást, technikai segítségnyújtást, közvetítői és egyéb szolgáltatásokat;

- e) az olyan, halált nem okozó felszerelésekhez kapcsolódó finanszírozást, pénzügyi segítségnyújtást, technikai segítségnyújtást, közvetítői és egyéb szolgáltatásokat, amelyek kizárólag azt a célt szolgálják, hogy a Guineai Köztársaság rendőrsége és csendőrsége a közrend fenntartásához csak megfelelő és arányos erőt alkalmazhasson;
- f) az azon nem harci járművekhez kapcsolódó finanszírozást, pénzügyi segítségnyújtást, technikai segítségnyújtást, közvetítői és egyéb szolgáltatásokat, amelyek gyártása

során ballisztikai védelmet biztosító anyagokat használtak fel, vagy amelyeket ilyen anyagokkal szereltek fel, és amelyek kizárólag az Európai Unió és tagállamai személyzetének a Guineai Köztársaságban történő védelmére szolgálnak.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. december 13-án.

a Tanács részéről
az elnök
M. CICHOCKI

A BIZOTTSÁG 1296/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. december 9.)****az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába bejegyzett egyik elnevezés termékleírását érintő nem kisebb jelentőségű módosítások jóváhagyásáról [Riso di Baraggia Biellese e Vercellese (OEM)]**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikke (4) bekezdésének első albekezdésére,

mivel:

- (1) Az 510/2006/EK rendelet 9. cikke (1) bekezdésének első albekezdésével összhangban a Bizottság megvizsgálta Olaszország kérelmét, amely a 982/2007/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ alapján bejegyzett „Riso di Baraggia Biellese e Vercellese” oltalom alatt álló eredetmegjelöléshez kapcsolódó termékleírás módosításainak jóváhagyására irányul.

- (2) Az 510/2006/EK rendelet 9. cikke értelmében a szóban forgó módosítások nem tekinthetők kisebb jelentőségűnek, ezért a Bizottság az említett rendelet 6. cikke (2) bekezdésének első albekezdése alapján a módosítás iránti kérelmet ⁽³⁾ közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. A Bizottsághoz nem érkezett az 510/2006/EK rendelet 7. cikke szerinti kifogás, ezért a módosításokat jóvá kell hagyni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikkAz e rendelet mellékletében szereplő elnevezéshez kapcsolódó termékleírásnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett módosításai jóváhagyásra kerülnek.**2. cikk**Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. december 9-én.

a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Dacian CIOLOȘ
a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 93., 2006.3.31., 12. o.

⁽²⁾ HL L 217., 2007.8.22., 22. o.

⁽³⁾ HL C 56., 2011.2.22., 18. o.

MELLÉKLET

A Szerződés I. mellékletében felsorolt, emberi fogyasztásra szánt mezőgazdasági termékek:

1.6. osztály: Gyümölcs, zöldségfélék és gabonafélék, frissen vagy feldolgozva

OLASZORSZÁG

Riso di Baraggia Biellese e Vercellese (OEM)

A BIZOTTSÁG 1297/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. december 9.)****egy elnevezésnek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről [Seggiano (OEM)]**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikke (5) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdésére,

mivel:

- (1) Az 510/2006/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban és 17. cikkének (2) bekezdése alapján a Bizottság közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* Olaszország kérelmét a „Seggiano” elnevezés bejegyzésére ⁽²⁾.
- (2) Az Egyesült Királyság az 510/2006/EK rendelet 7. cikkének (1) bekezdése alapján kifogással élt a bejegyzés ellen. A kifogás az említett rendelet 7. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadhatónak bizonyult.
- (3) Kifogásában az Egyesült Királyság jelezte, hogy a szóban forgó elnevezés bejegyzése ellentétes lenne az

510/2006/EK rendelet 3. cikkének (4) bekezdésével, és veszélyeztetné az Egyesült Királyság területén lajstromozott védjegyek létét.

- (4) 2010. november 18-án kelt levelében a Bizottság felkérte az érintett tagállamokat, hogy belső eljárásaikkal összhangban törekedjenek megállapodásra jutni egymás között.
- (5) Mivel Olaszország és az Egyesült Királyság között az előírt határidőn belül megállapodás született, amelynek értelmében a termékleírásban kisebb módosításokat kellett végrehajtani, azonban az 510/2006/EK rendelet 6. cikke (2) bekezdésének megfelelően közzétett egységes dokumentum nem módosult, a „Seggiano” elnevezést be kell jegyezni az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az e rendelet mellékletében szereplő elnevezés bejegyzésre kerül.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. december 9-én.

a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Dacian CIOLOȘ
a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 93., 2006.3.31., 12. o.

⁽²⁾ HL C 77., 2010.3.26., 6. o.

MELLÉKLET

A Szerződés I. mellékletében felsorolt, emberi fogyasztásra szánt mezőgazdasági termékek:

1.5. osztály: Olajok és zsírok (vaj, margarin, olaj stb.)

OLASZORSZÁG

Seggiano (OEM)

A BIZOTTSÁG 1298/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. december 9.)****az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába bejegyzett egyik elnevezés termékleírását érintő nem kisebb jelentőségű módosítás jóváhagyásáról [Pélardon (OEM)]**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikke (4) bekezdésének első albekezdésére,

mivel:

- (1) Az 510/2006/EK rendelet 9. cikke (1) bekezdésének első albekezdésével összhangban a Bizottság megvizsgálta Franciaország kérelmét, amely a 2372/2001/EK rendelettel ⁽²⁾ módosított 2400/1996/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ alapján bejegyzett „Pélardon” oltalom alatt álló földrajzi jelzéshez kapcsolódó termékleírás módosításainak jóváhagyására irányul.

- (2) Az 510/2006/EK rendelet 9. cikke értelmében a szóban forgó módosítás nem tekinthető kisebb jelentőségűnek, ezért a Bizottság az említett rendelet 6. cikke (2) bekezdésének első albekezdése alapján a módosítás iránti kérelmet ⁽⁴⁾ közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. A Bizottsághoz nem érkezett az 510/2006/EGK rendelet 7. cikke szerinti kifogás, ezért a módosítást jóvá kell hagyni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikkAz e rendelet mellékletében szereplő elnevezéshez kapcsolódó termékleírásnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett módosításai jóváhagyásra kerülnek.**2. cikk**Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. december 9-én.

a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Dacian CIOLOȘ
a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 93., 2006.3.31., 12. o.⁽²⁾ HL L 320., 2001.12.5., 9. o.⁽³⁾ HL L 327., 1996.12.18., 22. o.⁽⁴⁾ HL C 35., 2011.2.4., 13. o.

MELLÉKLET

A Szerződés I. mellékletében felsorolt, emberi fogyasztásra szánt mezőgazdasági termékek:

1.3. osztály: Sajtok

FRANCIAORSZÁG

Pélardon (OEM)

A BIZOTTSÁG 1299/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2011. december 9.)

az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába bejegyzett egyik elnevezés termékleírását érintő nem kisebb jelentőségű módosítás jóváhagyásáról [Azeites do Ribatejo (OEM)]

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikke (4) bekezdésének első albekezdésére,

mivel:

- (1) Az 510/2006/EK rendelet 9. cikke (1) bekezdésének első albekezdésével összhangban és 17. cikkének (2) bekezdése alapján a Bizottság megvizsgálta Portugália kérelmét, amely az 1107/96/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ alapján bejegyzett „Azeites do Ribatejo” oltalom alatt álló eredetmegjelöléshez kapcsolódó termékleírás módosításának jóváhagyására irányul.

- (2) Az 510/2006/EK rendelet 9. cikke értelmében a szóban forgó módosítások nem tekinthetők kisebb jelentőségűnek, ezért a Bizottság az említett rendelet 6. cikke (2) bekezdésének első albekezdése alapján a módosítás iránti kérelmet ⁽³⁾ közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. A Bizottsághoz nem érkezett az 510/2006/EK rendelet 7. cikke szerinti kifogás, ezért a módosításokat jóvá kell hagyni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az e rendelet mellékletében szereplő elnevezéshez kapcsolódó termékleírásnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett módosításai jóváhagyásra kerülnek.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. december 9-én.

a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Dacian CIOLOȘ
a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 93., 2006.3.31., 12. o.

⁽²⁾ HL L 148., 1996.6.21., 1. o.

⁽³⁾ HL C 56., 2010.2.22., 13. o.

MELLÉKLET

A Szerződés I. mellékletében felsorolt, emberi fogyasztásra szánt mezőgazdasági termékek:

1.5. osztály: Olajok és zsírok (vaj, margarin, olaj stb.)

PORTUGÁLIA

Azeites do Ribatejo (OEM)

A BIZOTTSÁG 1300/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. december 9.)****egy elnevezésnek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről [Magyar szürkemarha hús (OF)]**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikke (4) bekezdésének első albekezdésére,

mivel:

- (1) Az 510/2006/EK rendelet 6. cikke (2) bekezdésének első albekezdésével összhangban a Bizottság közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* Magyarország kérelmét ⁽²⁾ a „Magyar szürkemarha hús” elnevezés bejegyzésére.

- (2) A Bizottsághoz nem érkezett az 510/2006/EK rendelet 7. cikke szerinti kifogás, ezért az említett elnevezést be kell jegyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az e rendelet mellékletében szereplő elnevezés bejegyzésre kerül.

2. cikkEz a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. december 9-én.

a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Dacian CIOLOȘ
a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 93., 2006.3.31., 12. o.

⁽²⁾ HL C 83., 2011.3.17., 14. o.

MELLÉKLET

A Szerződés I. mellékletében felsorolt, emberi fogyasztásra szánt mezőgazdasági termékek:

1.1. osztály: Friss hús (valamint vágási melléktermék és belsőség)

MAGYARORSZÁG

Magyar szürkemarha hús (OF)

A BIZOTTSÁG 1301/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. december 9.)****az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába bejegyzett egyik elnevezés termékleírását érintő nem kisebb jelentőségű módosítások jóváhagyásáról [Vitellone bianco dell'Appennino centrale (OFJ)]**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikke (4) bekezdésének első albekezdésére,

mivel:

- (1) Az 510/2006/EK rendelet 9. cikke (1) bekezdésének első albekezdésével összhangban a Bizottság megvizsgálta Olaszország kérelmét, amely a 134/98/EK rendelettel ⁽²⁾ módosított 1107/96/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ alapján bejegyzett „Vitellone bianco dell'Appennino centrale” oltalom alatt álló földrajzi jelzéshez kapcsolódó termékleírás módosításainak jóváhagyására irányul.

- (2) Az 510/2006/EK rendelet 9. cikke értelmében a szóban forgó módosítások nem tekinthetők kisebb jelentőségűnek, ezért a Bizottság az említett rendelet 6. cikke (2) bekezdésének első albekezdése alapján a módosítás iránti kérelmet ⁽⁴⁾ közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. A Bizottsághoz nem érkezett az 510/2006/EK rendelet 7. cikke szerinti kifogás, ezért a módosításokat jóvá kell hagyni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikkAz e rendelet mellékletében szereplő elnevezéshez kapcsolódó termékleírásnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett módosításai jóváhagyásra kerülnek.**2. cikk**Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. december 9-én.

a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Dacian CIOLOȘ
a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 93., 2006.3.31., 12. o.

⁽²⁾ HL L 15., 1998.1.21., 6. o.

⁽³⁾ HL L 148., 1996.6.21., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 82., 2011.3.16., 7. o.

MELLÉKLET

A Szerződés I. mellékletében felsorolt, emberi fogyasztásra szánt mezőgazdasági termékek:

1.1. osztály: Friss hús (valamint vágási melléktermék és belsőség)

OLASZORSZÁG

Vitellone bianco dell'Appennino centrale (OF)

A BIZOTTSÁG 1302/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. december 9.)****egyek áruk Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolásáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

mivel:

- (1) A 2658/87/EGK rendelet mellékletét képező Kombinált Nomenklatúra egységes alkalmazása érdekében intézkedéseket szükséges elfogadni az e rendelet mellékletében meghatározott áruk besorolásáról.
- (2) A 2658/87/EGK rendelet meghatározza a Kombinált Nomenklatúra értelmezésére irányadó általános szabályokat. Ezeket a szabályokat kell alkalmazni bármely más olyan nomenklatúrára vonatkozóan is, amely részben vagy egészben a Kombinált Nomenklatúrán alapul vagy azt bármilyen további albontással kiegészíti, és amelyet az árukereskedelemhez kapcsolódó tarifális és más intézkedések alkalmazása céljából az Unió valamely más rendelkezése hoz létre.
- (3) Az említett általános szabályok értelmében a mellékletben szereplő táblázat 1. oszlopában leírt árukat a 3. oszlopban feltüntetett indokok alapján a táblázat 2. oszlopában megjelölt KN-kód alá kell besorolni.

(4) Indokolt úgy rendelkezni, hogy a tagállamok vámhatóságai által kibocsátott, e rendelet rendelkezéseitől eltérő tartalmú, az áruk Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolására vonatkozó kötelező érvényű tarifális felvilágosítást a jogosult – a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 12. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában – három hónapig továbbra is felhasználhatja.

(5) A Vámkódex Bizottság az elnöke által megállapított határidőn belül nem nyilvánított véleményt,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A Kombinált Nomenklatúrában a melléklet táblázatának 1. oszlopában leírt árukat a táblázat 2. oszlopában megjelölt KN-kód alá kell besorolni.

2. cikk

A tagállamok vámhatóságai által kibocsátott, e rendelet rendelkezéseitől eltérő tartalmú kötelező érvényű tarifális felvilágosítás – a 2913/92/EGK rendelet 12. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában – három hónapig továbbra is felhasználható.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. december 9-én.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Algirdas ŠEMETA
a Bizottság tagja*

⁽¹⁾ HL L 256., 1987.9.7., 1. o.

⁽²⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

MELLÉKLET

Árumegevezés	Besorolás (KN-kód)	Indokolás
(1)	(2)	(3)
<p>Polietilénből készült, dugóval ellátott, kerek alapformájú műanyag palack.</p> <p>A termék magassága körülbelül 20 cm, űrtartalma 0,5 liter.</p> <p>A terméket a kerékpárokon lévő palacktartóba történő beillesztésre tervezték, és italok szállítására használják.</p> <p>(Lásd a képet) (*)</p>	3923 30 10	<p>A besorolást a Kombinált Nomenklatúra értelmezésére vonatkozó 1. és 6. általános szabály, valamint a 3923, a 3923 30 és a 3923 30 10 KN-kód szövegezése határozza meg.</p> <p>Mivel a termék dugóval rendelkező műanyag palack, amely más elemeket, például levehető ivópoharat nem tartalmaz, és mivel frissítő italok szállítására használják, nem tekinthető a 3924 vámtarifaszám alá tartozó edénynek, evőeszköznek, konyhafelszerelésnek és más háztartási eszköznek. Következésképpen az áru besorolása a 3924 vtsz. alá kizárt.</p> <p>A terméket, mivel áruk szállítására vagy csomagolására szolgál, a 3923 vtsz. alá kell besorolni (lásd a 3923 vámtarifaszámhoz tartozó HR-magyarázat első bekezdésének a) pontját).</p>

(*) A kép csupán tájékoztató jellegű.

A BIZOTTSÁG 1303/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. december 9.)****egyek árúk Kombinált Nomenklátúra szerinti besorolásáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

mivel:

- (1) A 2658/87/EGK rendelet mellékletét képező Kombinált Nomenklátúra egységes alkalmazása érdekében intézkedéseket szükséges elfogadni az e rendelet mellékletében meghatározott árúk besorolásáról.
- (2) A 2658/87/EGK rendelet meghatározza a Kombinált Nomenklátúra értelmezésére irányadó általános szabályokat. Ezeket a szabályokat kell alkalmazni bármely más olyan nomenklatúrára vonatkozóan is, amely részben vagy egészben a Kombinált Nomenklatúrán alapul vagy azt bármilyen további albontással kiegészíti, és amelyet az árukereskedelemhez kapcsolódó tarifális és más intézkedések alkalmazása céljából az Unió valamely más rendelkezése hoz létre.
- (3) Az említett általános szabályok értelmében a mellékletben szereplő táblázat 1. oszlopában leírt árukat a 3. oszlopban feltüntetett indokok alapján a táblázat 2. oszlopában megjelölt KN-kód alá kell besorolni.

(4) Indokolt úgy rendelkezni, hogy a tagállamok vámhatóságai által kibocsátott, e rendelet rendelkezéseitől eltérő tartalmú, az árúk Kombinált Nomenklátúra szerinti besorolására vonatkozó kötelező érvényű tarifális felvilágosítást a jogosult – a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 12. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában – három hónapig továbbra is felhasználhatja.

(5) A Vámkódex Bizottság az elnöke által megállapított határidőn belül nem nyilvánított véleményt,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A Kombinált Nomenklatúrában a melléklet táblázatának 1. oszlopában leírt árukat a táblázat 2. oszlopában megjelölt KN-kód alá kell besorolni.

2. cikk

A tagállamok vámhatóságai által kibocsátott, e rendelet rendelkezéseitől eltérő tartalmú kötelező érvényű tarifális felvilágosítás – a 2913/92/EGK rendelet 12. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában – három hónapig továbbra is felhasználható.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. december 9-én.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Algirdas ŠEMETA
a Bizottság tagja*

⁽¹⁾ HL L 256., 1987.9.7., 1. o.

⁽²⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

MELLÉKLET

Árumegevezés	Besorolás (KN-kód)	Indokolás
(1)	(2)	(3)
<p>Fájdalomcsökkentésre használt, a következő összetevőkből álló gél:</p> <ul style="list-style-type: none"> — izopropil-alkohol — víz — gyógynövénykivonat (<i>Ilex paraguariensis</i>) — akrilsav polimerek (karbomer) — trietanol-amin — mentol — kámfor — szilícium-dioxid — metil-parabén — glicerin — propilén-glikol — tartrazin (E102) — brilliantkék FCF (E133) <p>Az összetevők mennyisége nincs feltüntetve a termék csomagolásán.</p> <p>A csomagoláson feltüntetettek szerint a terméket arthritisztes fájdalomhoz, hátfájáshoz, húzódáshoz és ránduláshoz köthető enyhébb izom- és ízületi fájdalmak átmeneti enyhítésére használják.</p>	3824 90 97	<p>A besorolást a Kombinált Nomenklátúra értelmezésére vonatkozó 1. és 6. általános szabály, a Kombinált Nomenklátúra 30. árucsoportjához tartozó kiegészítő megjegyzések 1. pontja, valamint a 3824 vtsz., a 3824 90 alszám és a 3824 90 97 KN-kód szövegezése határozza meg.</p> <p>A termék nem szolgál terápiás célokat, mert nem kezel vagy gyógyít betegséget, és nem szolgál megelőzési célokat, mert nem véd betegség ellen. Ezen kívül a termék nem felel meg a 30. árucsoport-hoz tartozó kiegészítő megjegyzések 1. pontjában meghatározott feltételeknek. Ezért a gyógyszerként a 3004 vtsz. alá történő besorolás kizárt.</p> <p>A termék nem tekintendő szépségápolási vagy sminkkészítménynek, mivel nem bőrápolásra használják. Bár a bőrre felvitt terméknek hűsítő hatása van, a bőrt valójában semmilyen módon nem ápolja. Ezért a 3304 vtsz. alá sorolás kizárt.</p> <p>Ezért a terméket a 3824 90 97 KN-kód alá, másutt nem említett vegyipari vagy rokon ipari termékek és készítményekként kell besorolni.</p>

A BIZOTTSÁG 1304/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2011. december 13.)

az 1216/2009/EK tanácsi rendelet hatálya alá tartozó mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított, Norvégiából származó egyes árucikkeknek az Európai Unióba való behozatalára vonatkozó 2012. évi vámmentesség ideiglenes felfüggesztésének megszüntetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított egyes árucikkekre alkalmazandó kereskedelmi szabályokról szóló, 2009. november 30-i 1216/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikke ⁽²⁾ bekezdésére,

tekintettel az Európai Közösség és a Norvég Királyság között, az Európai Gazdasági Közösség és a Norvég Királyság közötti kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodás 2. jegyzőkönyvére vonatkozó, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló, 2004. október 25-i 2004/859/EK tanácsi határozatra ⁽²⁾ és különösen annak 3. cikkére,

mivel:

(1) Az Európai Gazdasági Közösség és a Norvég Királyság közötti kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodás 2. jegyzőkönyve ⁽³⁾ és az EGT-megállapodás 3. jegyzőkönyve ⁽⁴⁾ határozza meg a szerződő felek közötti kereskedelmi szabályokat egyes mezőgazdasági, illetve feldolgozott mezőgazdasági termékekre vonatkozóan.

(2) Az EGT-megállapodásnak az EGT Vegyes Bizottság 138/2004 határozatával ⁽⁵⁾ módosított 3. jegyzőkönyve nullaszázalékos vámtételt ír elő a 2202 10 00 KN-kód alá tartozó egyes, hozzáadott cukrot vagy más édesítőanyagot tartalmazó vagy ízesített vizekre és az ex 2202 90 10 KN-kód alá tartozó egyes más, cukrot tartalmazó alkoholmentes italokra.

(3) A 2004/859/EK tanácsi határozattal jóváhagyott, az Európai Közösség és a Norvég Királyság között, az Európai Gazdasági Közösség és a Norvég Királyság közötti kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodás 2. jegyzőkönyvére vonatkozó, levélváltás formájában létrejött megállapodás ⁽⁶⁾ (a továbbiakban: a megállapodás) az

említett vizekre és egyéb italokra vonatkozó nullaszázalékos vámtételt Norvégia számára ideiglenesen felfüggesztette. A megállapodás kölcsönösen elfogadott jegyzőkönyvének IV. pontja alapján a Norvégiából származó, 2202 10 00 és az ex 2202 90 10 KN-kód alá tartozó árucikkek vámmentes importja csak a nullaszázalékos vámtételű vámkontingensen belül engedélyezhető, a kiosztott kontingensen kívüli importokra vámot kell fizetni.

(4) A megállapodás kölcsönösen elfogadott jegyzőkönyve IV. pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő utolsó mondat értelmében a kérdéses termékeknek korlátlan vámmentes bejutást kell biztosítani az Európai Unióba, amennyiben a vámkontingens előző év október 31-ig nem merült ki. A Bizottság rendelkezésére bocsátott adatok szerint az említett vizekre és egyéb italokra az 1248/2010/EU bizottsági rendelettel ⁽⁷⁾ 2011-re vonatkozóan megnyitott éves vámkontingens 2011. október 31-ig nem merült ki. Ennélfogva az említett termékeknek korlátlan vámmentes bejutást kell biztosítani az Európai Unióba 2012. január 1-jétől 2012. december 31-ig.

(5) Ezért meg kell szüntetni a vámmentesség 2. jegyzőkönyv szerinti időszakos felfüggesztését.

(6) Az ebben a rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az I. mellékletben fel nem sorolt, feldolgozott termékek kereskedelmére vonatkozó horizontális kérdések irányítóbizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A 2012. január 1-jétől december 31-ig tartó időszakban a kétoldalú, az Európai Gazdasági Közösség és a Norvég Királyság között létrejött szabadkereskedelmi megállapodás 2. jegyzőkönyve szerint alkalmazott vámmentesség felfüggesztése megszűnik az alábbiak esetében: a 2202 10 00 KN-kód alá sorolt áruk (víz, beleértve a természetes vagy mesterséges ásványvizet és szénsavas vizet is, cukor vagy más édesítőanyag hozzáadásával vagy ízesítve) és az ex 2202 90 10 KN-kód alá sorolt áruk (más, cukrot (szacharózt vagy invertcukrot)) tartalmazó alkoholmentes ital).

(2) Az (1) bekezdésben említett árucikkekre kölcsönösen alkalmazandó származási szabályok megfelelnek az Európai Gazdasági Közösség és a Norvég Királyság közötti kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodás 3. jegyzőkönyvében előírtaknak.

⁽¹⁾ HL L 328., 2009.12.15., 10. o.

⁽²⁾ HL L 370., 2004.12.17., 70. o.

⁽³⁾ HL L 171., 1973.6.27., 2. o.

⁽⁴⁾ HL L 22., 2002.1.24., 37. o.

⁽⁵⁾ HL L 342., 2004.11.18., 30. o.

⁽⁶⁾ HL L 370., 2004.12.17., 72. o.

⁽⁷⁾ HL L 341., 2010.12.23., 1. o.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet 2012. január 1-jétől alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. december 13-án.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

A BIZOTTSÁG 1305/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. december 13.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszerzésről szóló rendelet) ⁽¹⁾,tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról szóló, 2011. június 7-i 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 136. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 543/2011/EU végrehajtási rendelet a XVI. mellékletének A. részében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2011. december 14-én lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. december 13-án.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,*José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.⁽²⁾ HL L 157., 2011.6.15., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	AL	58,0
	MA	72,2
	TN	80,5
	TR	94,4
	ZZ	76,3
0707 00 05	EG	170,1
	TR	111,9
	ZZ	141,0
0709 90 70	MA	41,1
	TR	146,0
	ZZ	93,6
0805 10 20	AR	40,2
	BR	41,5
	CL	30,5
	MA	56,3
	TR	58,8
	ZA	54,0
	ZZ	46,9
0805 20 10	MA	65,1
	ZZ	65,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	84,5
	TR	80,1
	ZZ	82,3
0805 50 10	TR	55,7
	ZZ	55,7
0808 10 80	CA	109,9
	CL	90,0
	US	118,0
	ZA	80,2
	ZZ	99,5
0808 20 50	CN	60,4
	ZZ	60,4

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

HATÁROZATOK

A TANÁCS HATÁROZATA

(2011. december 1.)

az Európai Örökség címre irányuló európai uniós fellépés európai testülete négy tagjának a Tanács általi kinevezésére vonatkozó gyakorlati és eljárási szabályokról

(2011/831/EU)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

ELFOGADTA A KÖVETKEZŐ HATÁROZATOT:

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

1. cikk

tekintettel az Európai Örökség címre irányuló európai uniós fellépés létrehozásáról szóló, 2011. november 16-i 1194/2011/EU európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 8. cikkére,

A Tanács a 2. cikkben meghatározott gyakorlati és eljárási szabályokkal összhangban határoz az európai testület négy tagjának a kinevezéséről.

2. cikk

mivel:

(1) A tagállamokat felhívják az európai testület leendő tagjára vonatkozó jelöltek pályáztatására. A tagállamok önkéntes alapon vesznek részt a pályáztatásban. Minden tagállam csak egy jelölt állítására jogosult. A kiegyensúlyozott földrajzi képviselet kritériumának érvényesítése érdekében azok a tagállamok, amelyekből a testület előző hivatali idejére a Tanács szakértőt nevezett ki, nem állíthatnak jelöltet.

(1) Az 1194/2011/EU határozat 8. cikke úgy rendelkezik, hogy létre kell hozni egy független szakértőkből álló európai testületet (a továbbiakban: európai testület), amely az európai intézmények és szervek által kinevezett tizenhárom tagból áll, akik közül négy főt a Tanács nevez ki hároméves időtartamra.

(2) A jelöléssel kapcsolatos beadványokat írásban kell benyújtani. Ezekben a beadványokban egyértelműen alá kell támasztani, hogy az adott jelölt független szakértő, és megfelelő tapasztalattal és szakértelemmel rendelkezik a fellépés célkitűzéseihez kapcsolódó területeken, és kötelezi magát, hogy a melléklet 1. részében meghatározott követelményeknek megfelelően vesz részt az európai testület munkájában. A beadványokban szerepelnie kell a melléklet 2. részében foglaltak szerinti, megfelelően aláírt nyilatkozatnak is.

(2) Az egyes intézmények és szervek törekednek arra, hogy az európai testület általuk kinevezett tagjainak szaktudása a lehető legnagyobb mértékben kiegészítse egymást.

(3) A beadványokban meg kell jelölni, hogy az adott jelölt az alábbi fő kategóriák közül melyikben rendelkezik szakmai jártassággal:

(3) Az európai testület leendő tagjára vonatkozó jelöltek pályáztatásakor tanácsos, hogy azok a tagállamok, amelyeknek már van egy vagy több szakértője ebben a testületben, akiket a Tanácstól eltérő intézmény vagy szerv nevezett ki, az eljárásban való részvételükről szóló döntés meghozatalakor vegyék figyelembe a földrajzi és a nemi egyensúly javításának a szükségességét az európai testületen belül.

— európai történelem és kultúra,

(4) A Tanács számára helyénvaló határozni az európai testületnek a Tanács által kinevezendő négy tagjának kinevezésére vonatkozó gyakorlati és eljárási szabályokról.

— oktatás és ifjúságügy,

(5) E szabályoknak méltányosaknak, könnyen végrehajthatóknak, megkülönböztetéstől menteseknek és átláthatóknak kell lenniük, továbbá e szabályok révén annak biztosítására kell törekedni, hogy az európai testületbe kinevezett tagok megfelelő módon ellássák a feladataikat.

— kulturális menedzselés, beleértve az örökséggel kapcsolatos kérdéseket is,

(6) E szabályokat az 1194/2011/EU határozat 18. cikkében az Európai Örökség címmel kapcsolatos fellépések tekintetében előírt értékelések eredményei alapján szükség esetén módosítani kell,

— kommunikáció és turizmus.

(4) A Tanács megfelelő előkészítő szerve által elfogadott beadványok sorsoláson vesznek részt, amelynek célja, hogy a (3) bekezdésben említett négy kategória mindegyikébe egy-egy jelöltet válasszanak. Kiválasztott jelöltnek azt a személyt kell tekinteni, akinek a nevét az adott kategóriában elsőként húzzák ki. A Tanács ezt követően jóváhagyja ezt a kiválasztást.

⁽¹⁾ HL L 303., 2011.11.22., 1. o.

(5) Amennyiben egy vagy több kategóriában nincsenek jelöltek, a legtöbb jelölttel rendelkező kategóriából egy vagy több további jelöltet kell kisorsolni. Amennyiben egy adott kategóriában csak egy jelöltet állítottak, akkor azt a jelöltet sorsolás nélkül kiválasztottnak kell tekinteni.

(6) Amennyiben az európai testület valamely tagja nem képes teljesíteni a megbízatását, az érintett tagot kinevező tagállam a lehető legrövidebb időn belül új tagot nevez ki. Az új tag kinevezése a hivatali idő hátralévő részére történik, a melléklet 1. és 2. részében megállapított követelmények teljesítésével.

3. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2011. december 1-jén.

a Tanács részéről
az elnök

W. KOSINIAK-KAMYSZ

MELLÉKLET

A JELÖLTEK ÁLTAL TELJESÍTENDŐ KÖVETELMÉNYEK JEGYZÉKE

1. RÉSZ

Minden írásos pályázatnak az alábbiakat kell tartalmaznia:

- a jelölt végzettségének, szakmai tapasztalatainak és a fellépés célkitűzései tekintetében releváns kiemelkedő eredményeinek, továbbá a helyszínek által teljesítendő kritériumoknak a leírása,
- egy konkrét szakmai kategória megválasztása, és annak kifejtése, hogy a jelölt miért az adott szakmai kategóriát választotta.

2. RÉSZ

Minden pályázatban szerepelnie kell az alábbi írásos nyilatkozatnak:

„Tudatában vagyok annak,

- hogy az általam betöltendő pozícióból adódó feladatok mit követelnek, és módomban áll, hogy évente megfelelő számú munkanapot fordítsak az európai testületben való munkámra,
 - hogy az európai testületi tagságom nem tiszteletbeli megbízatás: ezért a munkáért a Bizottság illetményt fog fizetni számomra, és fedezni fogja az utazási és a szállásköltségeimet,
 - hogy a feladataim végzése függetlenséget igényel, és évente nyilatkozatot kell majd tennem, amelyben megerősítem, hogy az 1194/2011/EU határozat 8. cikkének (5) bekezdésével összhangban az esetben nem áll fenn tényleges vagy lehetséges összeférhetlenség.”
-

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2011. december 7.)

a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről szóló 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján kidolgozott, az európai uniós egyesített szervezeti nyilvántartásba, a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásába és a globális szervezeti nyilvántartásba való felvételre vonatkozó útmutatóról

(az értesítés a C(2011) 8896. számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2011/832/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről szóló, 2009. november 25-i 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak 3. cikkére, valamint 46. cikkének (4) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1221/2009/EK rendelet lehetővé teszi az egy vagy több tagállamban vagy harmadik országban telephellyel rendelkező szervezetek részére, hogy nyilvántartásba vegyék őket az EMAS rendszerben.
- (2) A különböző tagállamokban vagy harmadik országokban telephellyel rendelkező társaságoknak és egyéb szervezeteknek kiegészítő információkat és útmutatást kell kapniuk az EMAS rendszerben történő nyilvántartásba vételük lehetőségeiről.

- (3) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az 1221/2009/EK rendelet 49. cikke alapján létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az 1221/2009/EK rendelet 46. cikkének (4) bekezdése alkalmazásában, valamint a 3. cikkében meghatározott további pontosítások érdekében a Bizottság elfogadja ezt az útmutatót az EMAS rendszerben történő európai uniós egyesített nyilvántartásba, a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásába, illetve a globális szervezeti nyilvántartásba való felvételre vonatkozóan.

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2011. december 7-én.

a Bizottság részéről

Janez POTOČNIK

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 342., 2009.12.22., 1. o.

MELLÉKLET

Az EMAS (1221/2009/EK rendelet) rendszerben történő európai uniós egyesített szervezeti nyilvántartásba, a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásába, valamint a globális szervezeti nyilvántartásba való felvételre vonatkozó útmutató

1. BEVEZETÉS

E dokumentum célja útmutatással szolgálni arra vonatkozóan, hogyan működik az európai környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (European Eco-management and Audit Scheme, EMAS) a több tagállamban és/vagy harmadik országban leányvállalattal és telephellyel működő szervezetek esetében, illetve specifikus iránymutatást adni azon tagállamoknak, hitelesítőknél és szervezeteknek, amelyek ezt a nyilvántartásba vétel céljából felhasználhatják. Az útmutató az EMAS rendelet⁽¹⁾ 46. cikke (4) bekezdésében foglaltak eredményeként jött létre, amely kimondja, hogy „A Bizottság az illetékes testületek fórumával együttműködve útmutatót dolgoz ki a Közösségen kívüli szervezetek nyilvántartásba vételére vonatkozóan”, valamint a 16. cikk (3) bekezdése alapján, amely szerint „Az illetékes testületek fóruma útmutatót dolgoz ki a Közösségen belüli és kívüli szervezetek e rendelet szerinti nyilvántartásba vételével kapcsolatos eljárások egységességének a biztosítása céljából, beleértve a nyilvántartás megújítását, felfüggesztését és a szervezet nyilvántartásból való törlését is”.

Az 1993-ban bevezetett EMAS rendszer eredetileg az ipari és termelő szektorban működő szervezetek egyes telephelyeire terjedt ki. A rendszer 2001-ben történt első felülvizsgálatát követően az EMAS II az összes olyan szervezet előtt megnyílt, amely több (az EU és az EGT valamelyik tagállamában található) telephellyel rendelkezik. Az EMAS III további nyitása eredményeként a rendszer jelenleg mind az EU-n belüli, mind az azon kívüli szervezetek esetében alkalmazható.

Az EMAS harmadik országok számára való megnyitásának köszönhetően valamennyi szektor szervezetei magas környezeti teljesítményt érhetnek el, amelyet a Közösség érdekelt felei nyilvánosan elismerhetnek.

A tagállamok szabadon eldönthetik, hogy saját nemzeti illetékes testületük/testületeik biztosítja-e/biztosítják-e a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét az EMAS rendelet 11. cikke (1) bekezdésének megfelelően.

Nyilvántartásba vétel

Az EU-n belül több telephellyel rendelkező szervezetek és a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vétele közötti kapcsolat miatt a valóságban számos különböző helyzet fordulhat elő. Ez a dokumentum általános útmutatással szolgál az olyan esetekre vonatkozóan, amelyekkel az illetékes testületek, a környezetvédelmi hitelesítők és az EMAS rendszerbe történő nyilvántartásba vételt kérelmező szervezetek szembesülhetnek. Az alábbi három speciális eset elemzésére kerül sor:

- 1. eset: egynél több tagállamban telephellyel rendelkező szervezet nyilvántartásba vétele (**európai uniós egyesített nyilvántartásba vétel**),
- 2. eset: harmadik országban telephelyekkel rendelkező szervezet egyetlen vagy egyesített nyilvántartásba vétele (**harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vétele**), valamint
- 3. eset: a tagállamokban és harmadik országokban egyaránt telephellyel rendelkező szervezet nyilvántartásba vétele (**globális szervezeti nyilvántartásba vétel**).

A szervezet mindhárom eljárás esetében kérheti, hogy valamennyi, illetve egy meghatározott számú telephelyét egyetlen egyesített eljárással vegyék nyilvántartásba. A nyilvántartásba veendő telephelyek kiválasztásáról a kérelmező szervezet dönt.

Megjegyzés:

az útmutató nem tárgyalja az EU-n belüli nemzeti egyesített nyilvántartásba vétel egyszerű esetét.

Az útmutató az alábbiakhoz hasonló problémákat tárgyalja:

- az illetékes testület meghatározása,
- az EU-n kívül működő környezetvédelmi hitelesítők akkreditálása vagy engedélyezése,
- az említett eljárások összehangolása a tagállamok között,
- a jogszabályok betartása a harmadik országokban,
- az egyesített nyilvántartás megújítása, törlése és felfüggesztése.

⁽¹⁾ 1221/2009/EK rendelet.

A három helyzetben támasztott követelmények gyakran hasonlóak; ennek ellenére a szöveg könnyebb követhetősége érdekében a lehető legkevesebb alkalommal használtunk kereszthivatkozásokat a fejezetek között, éppen ezért előfordulhatnak ismétlődések.

Az EMAS hitelessége érdekében fontos, hogy a rendeletet hasonló módon alkalmazzák mind az EU-n belül, mind azon kívül. Ennek érdekében figyelembe kell venni az EMAS rendelet egyes sajátos elemeinek (pl. a jogszabályok betartása) végrehajtásában tapasztalható eltéréseket és nehézségeket. A harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét megengedő tagállamok illetékes testületeinek különleges eljárásokat kell elfogadniuk annak biztosítása érdekében, hogy az EMAS rendelet alapján egyenértékű rendszer jön létre mind az EU-n belül, mind azon kívül. A tagállamok és a harmadik országok közötti történelmi, gazdasági és kulturális kapcsolatok elősegíthetik a harmadik országok szervezeteinek EMAS nyilvántartásba vételét, illetve a globális EMAS rendszer végrehajtását, és világszerte megkönnyíthetik az EMAS rendszer bevezetését.

2. TERMINOLÓGIA

Az útmutató alkalmazásában az alábbi fogalom meghatározásokat használjuk:

székhely: egy több telephellyel rendelkező szervezet legfelső szintjén működő irányítási testület, amely a szervezet legfontosabb funkcióit ellenőrzi és hangolja össze, így például a stratégiai tervezést, a kommunikációt, az adófizetést, a jogi ügyeket, a marketinget, a pénzügyeket és egyéb ügyeket;

vezetőségi központ: a több telephellyel rendelkező szervezet székhelyétől eltérő telephelye, amelyet kifejezetten az EMAS rendelet szerinti nyilvántartás céljából jelöltek ki, és amely a környezetvédelmi vezetési rendszer ellenőrzését és összehangolását biztosítja;

vezető illetékes testület: az európai uniós egyesített nyilvántartásba vételért, a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételéért, illetve a globális szervezeti nyilvántartásba vételért felelős illetékes testület.

Megjegyzés:

a (vezető) illetékes testület meghatározásával az EMAS rendelet 3. cikkének (3) bekezdése foglalkozik.

A vezető illetékes testület meghatározása a fentiekben leírt esetektől függően eltérően történhet, így:

— az első esetben (európai uniós egyesített nyilvántartásba vétel) a vezető illetékes testület a kérelmező szervezet székhelye vagy irányító központja szerinti tagállam illetékes testülete;

— a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vétele, illetve a globális szervezeti nyilvántartásba vétel esetén az illetékes testület azon tagállam illetékes testülete, amely a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosítja, és amelyben a hitelesítőt akkreditálták. Más szóval, egyrészt a tagállamnak biztosítania kell a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét, másrészt pedig olyan hitelesítőknak is rendelkezésre kell állniuk, amelyek azokban a harmadik országokban való hitelesítésre nézve akkreditációval vagy engedéllyel rendelkeznek, amelyekben a nyilvántartásba vételi eljárásban érintett telephelyek találhatóak.

3. EURÓPAI UNIÓS EGYESÍTETT NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL – TÖBB TAGÁLLAMBAN TELEPHELYEL RENDELKEZŐ SZERVEZETEK NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELE

3.1. Alkalmazandó jogszabályok, a jogszabályok betartása a tagállamokban

3.1.1. A szervezeteknek minden esetben meg kell felelniük az EMAS-ban nyilvántartásba vételre kerülő telephelyekre alkalmazható európai uniós és nemzeti jogi előírásoknak.

3.1.2. Az EMAS rendelet IV. melléklete B. részének g) pontja értelmében a szervezetek környezetvédelmi nyilatkozatának tartalmaznia kell a környezettel kapcsolatos hatályos jogi előírásokra történő hivatkozást.

3.1.3. Az EMAS rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében említett „jogszabályok betartására vonatkozó tárgyi vagy írásos bizonyíték” szolgáltatása érdekében a szervezet az illetékes végrehajtó hatóságok azon nyilatkozatait is benyújthatja, amelyek szerint semmi nem utal arra, hogy a szervezet ne teljesítene a jogszabályokat és/vagy hogy a társaság nem érintett végrehajtási eljárásokban, perekben vagy panaszrendezési eljárásokban. A hitelesítőknak – a hitelesítési eljárás részeként – ellenőrizniük kell a szervezet esetében előírt környezetvédelmi engedélyeket vagy bármilyen más jellegű bizonyítékokat a telephely szerinti tagállamban működő jogi rendszerrel összhangban.

3.2. Az illetékes testületek feladatai

3.2.1. Az európai uniós egyesített nyilvántartásba vétel esetén a vezető illetékes testület meghatározásában döntő tényező a szervezet székhelyének vagy irányító központjának helye (ebben a sorrendben).

3.2.2. Az **európai uniós egyesített nyilvántartásba vétel** esetén a vezető illetékes testület együttműködik az összes olyan tagállam illetékes testületével, ahol az egyesített nyilvántartásba vételben érintett telephelyek találhatóak.

3.2.3. A vezető illetékes testület felel a nyilvántartásba vételért, és összehangolja az eljárást más vonatkozó illetékes testületekkel.

A vezető illetékes hatóság nem veheti nyilvántartásba, nem függesztheti fel, törölheti vagy újíthatja meg egy szervezet nyilvántartását, ha a nyilvántartásba kerülő szervezet telephelyei szerinti valamely tagállam illetékes testülete nem ért egyet a nyilvántartásba vétellel, felfüggesztéssel, törléssel vagy megújítással (lásd az útmutató 3.4. és 3.6. pontjait). A 3.4.6. pontban foglaltaknak megfelelően a vezető illetékes testület úgy is határozhat, hogy az egyesített nyilvántartásba vételi eljárást szűkebb hatállyal végzi el (pl. a vitatott telephely nélkül).

3.2.4. Az illetékes testületeknek össze kell hangolniuk tevékenységüket a tagállamaik akkreditáló vagy engedélyező testületeivel annak érdekében, hogy mind az illetékes testület, mind az akkreditáló vagy engedélyező testület összehangolt módon elláthassa feladatait.

3.2.5. Az általános elveket és az illetékes testületek közötti speciális koordinációs folyamatokat az illetékes testületek fóruma dolgozza ki, és hagyja jóvá az útmutató jóváhagyásától számított hat hónapon belül. Ezután ezeket jóváhagyás céljából be kell nyújtani az EMAS rendelet 48. cikke (2) bekezdésében, illetve 49. cikke (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban.

3.2.6. Az illetékes testületek fóruma szabványosított űrlapokat dolgoz ki az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvén a fentiekben említett „koordinációs folyamatok” bevezetése érdekében. A hatékony kommunikáció, illetve a nyelvi nehézségekből eredő félreértések minimalizálása érdekében a szabványosított űrlapoknak főleg jelölőnégyzetekből kell állniuk, és csak rendkívül csekély számú, tetszőleges szöveges „megjegyzésnek” szánt mezőt szabad tartalmazniuk. Az ilyen jellegű kommunikáció írásos bizonyítékát (hagyományos levél, e-mail vagy fax formájában) az illetékes testületek közötti viták esetére meg kell őrizni.

A fentiekben említett űrlapoknak – frissíthető melléklet formájában – tartalmazniuk kell az egyes tagállamokban alkalmazható díjak jegyzékét.

3.3. Az akkreditált vagy engedélyezett környezetvédelmi hitelesítők feladatai

3.3.1. Az EMAS környezetvédelmi hitelesítőkre, akkreditálásukra vagy engedélyezésükre, illetve a hitelesítési folyamatra alkalmazható általános szabályokat az EMAS rendelet V. és VI. fejezete állapítja meg.

3.3.2. A környezetvédelmi vezetési rendszer hitelesítését, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozat érvényesítését olyan EMAS környezetvédelmi hitelesítőnek kell elvégeznie, aki a NACE-vel összhangban a vonatkozó hatáskörben akkreditálással vagy engedéllyel rendelkezik (¹).

3.3.3. Több telephellyel és tevékenységgel rendelkező szervezet nyilvántartásba vétele esetén a hitelesítő(k) akkreditálásának ki kell terjednie a szervezet valamennyi telephelyének és tevékenységének NACE-kódjára. Ha a hitelesítő nem rendelkezik akkreditálással vagy engedéllyel az összes vonatkozó NACE-kódra, adott esetben eseti együttműködés alapján más akkreditált környezetvédelmi hitelesítőket is be kell vonni. A nyilvántartásba vételt kérelmező szervezet maga dönti el, hogy több akkreditált hitelesítőt kíván-e bevonni a folyamatba, figyelembe véve az EMAS rendelet 4. cikkét. Az olyan okoktól eltekintve, mint például a vonatkozó NACE-kódokra akkreditálással rendelkező hitelesítők hiánya, a szervezetek más okokból kifolyólag is igénybe vehetnek több hitelesítőt (pl. helyi tapasztalat, nyelvismeret, illetve az EMAS rendszerben történő hitelesítésnek egyéb előírások szerinti tanúsítással való kombinálása). Valamennyi közreműködő hitelesítőnek alá kell írnia az EMAS rendelet 25. cikke (9) bekezdésében említett nyilatkozatot, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot. A közreműködő hitelesítők mindegyike felelősséggel tartozik a hitelesítés azon részéért/részeiért, amely(ek) saját szakterületéhez kötődik/kötődnek (és leginkább kapcsolódik/kapcsolódnak a NACE-kódokhoz). Az a gyakorlat, miszerint valamennyi hitelesítőnek ugyanazt a nyilatkozatot kell aláírnia, lehetővé teszi a vezető illetékes testület számára, hogy az összes közreműködő hitelesítőt azonosítsa. Következésképpen a vezető illetékes testület a közreműködő illetékes testületeken (akiknek viszont össze kell hangolniuk tevékenységüket az akkreditáló vagy engedélyező testületekkel) keresztül ellenőrizheti, hogy az összes résztvevő hitelesítő teljesítette-e az EMAS rendelet 23. cikke (2) bekezdésében előírt előzetes bejelentési kötelezettségét. Továbbá a vezető illetékes testület ellenőrizheti, hogy a közreműködő hitelesítők NACE-kódjai lefedik-e a szóban forgó szervezet kódjait.

3.3.4. A tagállamok egyikében akkreditált vagy engedéllyel rendelkező hitelesítők a többi tagállamban is működhetnek. A hitelesítőknél tevékenységük megkezdése előtt legalább négy héttel értesítést kell küldeniük azon tagállam(ok) akkreditáló vagy engedélyező testületének, amely(ek)ben működni kívánnak.

(¹) A gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról és a 3037/90/EKG tanácsi rendelet, valamint egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról szóló, 2006. december 20-i 1893/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglaltak alapján (HL L 393., 2006.12.30., 1.o.).

- 3.3.5. Probléma vagy kedvezőtlen eredmény esetén a tagállamban működő hitelesítő(ke)t felügyelő akkreditáló vagy engedélyező testületnek felügyeleti jelentést kell küldenie az adott tagállam illetékes testületének. Ezután a szóban forgó illetékes testületnek a felügyeleti jelentést továbbítania kell az európai uniós egyesített nyilvántartásba vételért felelős vezető illetékes testülethez.
- 3.3.6. Ha a hitelesítő az első nyilvántartásba vétel alkalmával végzett hitelesítéskor a követelmények be nem tartását tárja fel, nem írhatja alá az EMAS rendelet 25. cikke (9) bekezdésében említett nyilatkozatot, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot.
- 3.3.7. Ha a hitelesítő a nyilvántartás érvényességi ideje alatt vagy annak megújításakor a követelmények be nem tartását tárja fel, jelentést tehet a (vezető) illetékes testületnek, miszerint a szóban forgó szervezet már nem tesz eleget az EMAS rendszer követelményeinek. Az EMAS nyilvántartás megújításakor a hitelesítő csak abban az esetben írhatja alá az EMAS rendelet 25. cikke (9) bekezdésében említett nyilatkozatot, valamint a frissített EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot, ha a szervezet bebizonyítja, hogy intézkedéseket hozott (pl. a végrehajtó hatóságokkal együtt) a jogszabályok betartásának helyreállítása céljából. Ha a szervezet nem tesz meg minden intézkedést a jogszabályok betartása problémájának megoldása érdekében, a hitelesítő nem érvényesítheti a frissített nyilatkozatot, és nem írhatja alá az említett nyilatkozatot, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot. Más szóval az EMAS környezetvédelmi hitelesítő csak a követelmények teljes betartása esetén írhatja alá a nyilatkozatot, illetve érvényesítheti az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot.

3.4. A nyilvántartásba vételi eljárás

- 3.4.1. A nyilvántartásba vételi eljárásra alkalmazható általános szabályokat az EMAS rendelet II., III. és IV. fejezete tartalmazza.
- 3.4.2. A szervezetnek az eljárás korai szakaszában kapcsolatba kell lépnie a hitelesítővel/hitelesítőekkel és a vezető illetékes testülettel a nyilvántartásba vételhez szükséges dokumentumokkal kapcsolatos nyelvi problémák tisztázása érdekében, szem előtt tartva az EMAS rendelet 5. cikke (3) bekezdését és IV. mellékletének D. részét.
- 3.4.3. A vezető illetékes testületnek ellenőriznie kell a kérelemben foglalt adatokat, és ezeket ismertetnie kell a többi közreműködő illetékes testülettel. Ez azt jelenti, hogy az érintett illetékes testületek tájékoztatják a vezető illetékes testületet az érintett nemzeti telephelyek adatainak érvényességéről.
- 3.4.4. Az érintett illetékes testületek az akkreditáló vagy engedélyező testületeken keresztül ellenőrzik saját tagállamaik számára, hogy a nyilvántartásba vételi eljárásban közreműködő hitelesítő(k) a nyilvántartásba vételi folyamat által érintett összes NACE-kód esetében rendelkezik-e (rendelkeznek-e) akkreditálással vagy engedéllyel. Ennek részeként az illetékes testület ellenőrzi, hogy a hitelesítő(k) megfelelő módon és időben (egy tagállamban minden hitelesítés előtt legalább négy héttel) értesítést küldtek az EMAS rendelet 24. cikke (1) bekezdésével összhangban. Következésképpen az illetékes testület köteles a tagállama akkreditáló vagy engedélyező testületével közölni, legalább egy egyszerű üzenet formájában, hogy más tagállam hitelesítői által végzett hitelesítés/hitelesítési tevékenység alapján léteznek nyilvántartásba vételre kerülő telephelyek. Ha az akkreditáló vagy engedélyező testület nem hagyta jóvá a hitelesítő szakmai alkalmasságát, az akkreditáló vagy engedélyező testület arra kötelezheti a hitelesítőt, hogy tartsa be a vonatkozó követelményeket, vagy tájékoztatja az illetékes testületet a problémáról. E minimális kommunikáció hiánya az illetékes testületek és az akkreditáló vagy engedélyező testületek között, illetve az illetékes testületek és a vezető illetékes testület között veszélyeztetheti a felügyeleti tevékenységeket.
- 3.4.5. A nyilvántartásba vételi eljárásban közreműködő illetékes testületek a nemzeti eljárásokat alkalmazzák annak ellenőrzése céljából, hogy a tagállamukban található telephelyek eleget tesznek-e az EMAS rendeletnek. Döntésükről (nyilvántartásba vehető/nem vehető nyilvántartásba) tájékoztatniuk kell a vezető illetékes testületet. Negatív döntés esetén az illetékes testület egy nyilatkozat formájában tájékoztatja a vezető illetékes testületet ennek indoklásáról. Mivel ez a nyilatkozat kötelező erejű, a vezető illetékes testület vagy úgy dönt, hogy a rendeletben foglalt követelmények teljesítéséig felfüggeszti az egyesített nyilvántartásba vételi eljárást (mely esetben egyetlen telephely sem kerül EMAS nyilvántartásba), vagy tájékoztatja a szervezetet, hogy az egyesített nyilvántartásba vételi eljárást a vitatott telephely nélkül folytathatja.
- 3.4.6. A nyilvántartásba vétellel kapcsolatos döntés után a vezető illetékes testület tájékoztatja az érintett nemzeti illetékes testületeket, amelyek viszont tájékoztatják a megfelelő végrehajtó hatóságokat.

Megjegyzés:

Az Európai Bizottság arra ösztönzi az illetékes testületeket, hogy cseréljék ki kapcsolattartási adataikat a megfelelő végrehajtó hatóságokra nézve a közöttük zajló adatcsere elősegítése érdekében arra az esetre, ha a végrehajtó hatóság nem értesült volna a követelmények be nem tartásáról.

- 3.4.7. A jogszabályok nemzeti szinten való betartásának ellenőrzését a hitelesítési eljárás során a nemzeti végrehajtó hatóságok és a hitelesítők biztosítják. Ha az említett hatóságok a jogszabályok be nem tartását tárják fel, tájékoztatniuk kell az illetékes testületet, amely a viszont tájékoztatja a vezető illetékes testületet.

- 3.4.8. Ha azon tagállam illetékes testülete, amelyben a szervezet egyik telephelye a szóban forgó egyesített nyilvántartásba vételt kérelmezte, az alkalmazható jogi előírások megszegésére utaló bizonyítékot, panaszokat vagy egyéb vonatkozó adatot talál, a nyilvántartásba vétellel, megújítással, felfüggesztéssel és törléssel kapcsolatos követelmények betartása érdekében haladéktalanul felügleleti jelentést küld a vezető illetékes testületnek, amelyben felvázolja a problémát.
- 3.4.9. Néhány tagállam köteles a nemzeti jogszabályokkal összhangban díjakat felszámolni. Következésképpen a vezető illetékes testület nincs abban a helyzetben, hogy a többi tagállam jogszabályaival összhangban megállapított díjakkal kapcsolatban döntsön. A díjakkal kapcsolatban a vezető illetékes testület feladata csupán annyi, hogy tájékoztassa a nyilvántartásba vételi eljárásban résztvevő nemzeti illetékes testületeket a teljes fizetendő összegről, illetve az egyes díjakról. A vezető illetékes testületnek továbbá tájékoztatnia kell a szervezetet arról, hogy az illetékes testületek közvetlenül a kérelmező szervezet megfelelő nemzeti telephelyeinek számolják fel az egyesített nyilvántartásba vételi eljárásban érintett nemzeti telephelyek nyilvántartásba vételével kapcsolatban felmerülő díjakat.

Az összes érintett illetékes testületnek tájékoztatnia kell a vezető illetékes testületet arról, hogy a díjak befizetésére a nyilvántartásba vétel előtt sor került az EMAS rendelet 5. cikke (2) bekezdésének d) pontja előírásainak megfelelően.

Megjegyzés:

Az Európai Bizottság nyomatékosan arra ösztönzi a tagállamokat, hogy vizsgálják meg az egyesített nyilvántartásba vétellel kapcsolatban a szervezetek által fizetendő díjak csökkentésének lehetőségét. Az egyesített nyilvántartásba vétel esetében a vezető illetékes testület adminisztratív költségei hasonlóak az egyszerű nyilvántartásba vétel során felmerülőkhöz, míg az érintett illetékes testületek kisebb mértékben működnek közre, és így költségeik is alacsonyabbak. Az alacsonyabb költségek növelik az EMAS rendszer és az egyesített nyilvántartásba vétel vonzerejét.

- 3.4.10. Az illetékes testületeknek közvetlenül a kérelmező szervezet megfelelő nemzeti telephelyeinek kell felszámolniuk az egyesített nyilvántartásba vételi eljárásban érintett nemzeti telephelyek nyilvántartásba vételével kapcsolatban felmerülő díjakat.

3.5. A már nyilvántartásba vett szervezetek

- 3.5.1. Ha egy már nyilvántartásba vett szervezet az európai uniós egyesített nyilvántartásba vétel mellett dönt, a vezető illetékes testület – a szervezet kérésére – kiterjesztheti a meglévő nyilvántartás hatályát, és így megőrizheti a nemzeti nyilvántartásban már meglévő számot. A nyilvántartásba vételt az új nyilvántartásba vételi számmal együtt be kell jegyezni a nemzeti nyilvántartásba. Ebben az esetben az olyan tagállamok érintett illetékes testületeinek, ahol a szervezet már nyilvántartásba vett a telephelyeit, biztosítaniuk kell, hogy a meglévő nyilvántartások a megfelelő nyilvántartásban is bejegyzésre kerüljenek az új számmal.

3.6. A nyilvántartás törlése, felfüggesztése

- 3.6.1. Erre a speciális eljárásra az EMAS rendelet a felfüggesztésre és törlésre vonatkozó 15. cikkében foglalt általános szabályokat kell alkalmazni.

- 3.6.2. A vezető illetékes testületet értesíteni kell a nyilvántartásba vett szervezetekkel kapcsolatos panaszokról.

- 3.6.3. Minden illetékes testület felel a szervezet telephelyeivel kapcsolatos eljárásokért az adott tagállamban. Ha olyan eset fordul elő, amelyben a szervezetet fel kell függeszteni, vagy törölni kell az EMAS nyilvántartásból, a közreműködő illetékes testület egy nyilatkozat formájában tájékoztatja álláspontjáról a vezető illetékes testületet. Ez azt jelenti, hogy a nemzeti illetékes testület csak saját nemzeti telephelyeivel kapcsolatban adhat ki nyilatkozatot. Ha az említett nyilatkozat szerint egy nemzeti telephely nem vehető nyilvántartásba, a vezető illetékes testület – az EMAS rendelet 15. cikkében foglalt követelményeknek tiszteletben tartásával – megkezdi a törlési vagy felfüggesztési eljárást. A szervezet törlésére vagy felfüggesztésére vonatkozó végleges döntés meghozatala előtt a vezető illetékes testületnek tájékoztatnia kell a többi közreműködő illetékes testületet, hogy azok is megismerjék az egy vagy több illetékes testület által elrendelt felfüggesztés vagy törlés okait. A vezető illetékes testületnek továbbá tájékoztatnia kell a szervezet székhelyét vagy irányító központját a döntésről, illetve a javasolt törlés vagy felfüggesztés okairól. Ezután a vezető illetékes testület lehetővé teszi a szervezet számára, hogy eldönthesse, az egész szervezetet törölni kívánja-e az EMAS nyilvántartásból, vagy csak a vitatott telephelyeket kell törölni az egyesített nyilvántartásba vétel hatályából.

- 3.6.4. Az egyesített nyilvántartásba vételi eljárásban résztvevő nemzeti illetékes testületek közötti vitákat az illetékes testületek fórumában kell rendezni. A vezető illetékes testület és a szervezet közötti vitákat azon ország nemzeti jogszabályainak megfelelően kell rendezni, amelyben a vezető illetékes testület található. A szervezet és az egyes illetékes testületek közötti vitákat (pl. a jogszabályoknak az egyesített nyilvántartásba vételi eljárásban érintett nemzeti telephelyek általi betartása tekintetében) a szóban forgó tagállam alkalmazható nemzeti jogszabályai alapján kell rendezni. A vitákat az EMAS rendelet 15. cikkében foglalt követelményekkel összhangban kell rendezni.

- 3.6.5. Ha az illetékes testületek között felmerülő vitákat nem sikerül az illetékes testületek fórumán belül rendezni, a nyilvántartásba vételi eljárás alkalmadtán a vitatott telephelyek nélkül folytatható.

3.7. Nyelvi problémák

- 3.7.1. Az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot és más vonatkozó dokumentumot annak a tagállamnak a(z) egyik hivatalos nyelvén kell benyújtani, amelyben a vezető illetékes testület található (5. cikk (3) bekezdése). Ezenkívül, ha a szervezet az egyes telephelyek adatait tartalmazó egyesített környezetvédelmi nyilatkozatot nyújt be, ezeket az adatokat azon tagállamok (egyik) hivatalos nyelvén is be kell nyújtania, amelyben a telephelyek találhatók.

4. HARMADIK ORSZÁGOKBAN TELEPHELYEL RENDELKEZŐ SZERVEZETEK NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELE – HARMADIK ORSZÁGOKBAN EGY VAGY TÖBB TELEPHELYEL RENDELKEZŐ SZERVEZETEK NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELE (2. ESET)

A harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek EMAS szerinti nyilvántartásba vétele egy vagy több harmadik országban működő szervezet EMAS rendszerben történő nyilvántartásba vételét jelenti. Az EMAS rendelet szerint a tagállamok szabadon döntenek el, hogy nemzeti illetékes testületük/testületeik biztosítja-e/biztosítják-e a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét az EMAS rendelet 11. cikke (1) bekezdésével összhangban.

4.1. Alkalmazandó jogszabályok, a jogszabályok betartása harmadik országokban

- 4.1.1. A szervezeteknek minden esetben meg kell felelniük azon harmadik ország jogi előírásainak, amelyben az EMAS nyilvántartásba vételre kerülő telephelyek találhatók.

- 4.1.2. Az EMAS rendszer magas szintű célkitűzésének és hitelességének megőrzése érdekében kívánatos, hogy egy harmadik országban telephellyel rendelkező szervezet környezetvédelmi teljesítménye a lehető legnagyobb mértékben megközelítse azt a teljesítményt, amelyet az alkalmazható európai uniós és nemzeti jogszabályok az EU-n belüli szervezetek esetében előírnak. Ezért kívánatos, hogy az alkalmazható nemzeti környezetvédelmi előírásokra történő hivatkozás mellett a harmadik országban telephellyel rendelkező szervezet a kérelem benyújtásának helye szerinti tagállamban a hasonló szervezetekre alkalmazandó környezetvédelmi jogi előírásokra is hivatkozzon (az EMAS rendelet 4. cikkének (4) bekezdése). Az ebben szereplő környezetvédelmi előírásokat viszonyítási alapként kell használni, ha a szervezet esetleg további, magasabb teljesítménycélokat tűz ki, de ezek nem kötelező erejűek a szervezet jogi megfelelésének értékelése szempontjából.

- 4.1.3. Az EMAS rendelet IV. melléklete B. részének g) pontja értelmében a szervezetek környezetvédelmi nyilatkozatának tartalmaznia kell a környezettel kapcsolatos hatályos nemzeti jogi előírásokra történő hivatkozást.

- 4.1.4. A harmadik országokban található telephelyek esetében az EMAS rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében említett írásos bizonyítéknak lehetőleg az alábbiakból kell állnia:

— a harmadik ország végrehajtó hatóságainak azon nyilatkozata, ideértve a szervezet esetében alkalmazható környezetvédelmi engedélyekkel kapcsolatos adatokat is, amelyek szerint semmi nem utal arra, hogy a szervezet ne teljesítene a jogszabályokat és/vagy hogy a társaság nem érintett végrehajtási eljárásokban, perekben vagy panaszrendezési eljárásokban,

— ezenkívül a környezetvédelmi nyilatkozatnak lehetőleg a harmadik ország nemzeti jogszabályai és a nyilvántartásba vételi kérelem helye szerinti tagállam jogszabályai közötti kereszthivatkozásokat összefoglaló táblázatokat is tartalmaznia kell a 4.1.2. pontnak megfelelően.

4.2. EMAS-akkreditáció és -engedélyezés az EU-n kívül

- 4.2.1. A tagállamok eldöntik, hogy biztosítják-e a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét, vagy sem, saját eszközeiknek és működési eljárásaiknak megfelelően. Ebben az esetben a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy nemzeti akkreditáló testületeik vagy engedélyező testületeik biztosítsák az EMAS környezetvédelmi hitelesítőik akkreditálását vagy engedélyezését a harmadik országok szervezeteinek EMAS-hitelesítésére. Csak a „harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételének” elvét elfogadó tagállamok jogosultak az EU-n kívüli országokban működő szervezetek nyilvántartásba vételére.

- 4.2.2. Ha a tagállam úgy dönt, hogy biztosítja a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét az EMAS rendelet 3. cikke (3) bekezdésével összhangban, az adott tagállam általi nyilvántartásba vétel lehetősége a gyakorlatban az akkreditált hitelesítőkre rendelkezésre állásától függ. A lehetséges hitelesítőknél a harmadik országban telephellyel rendelkező szervezet nyilvántartásba vételét biztosító tagállamban, az adott harmadik országra, valamint az adott nyilvántartásba vételi eljárásban érintett gazdasági ágazat(ok)ra (a NACE-kódok alapján) kell akkreditálással rendelkezniük.

Pontosítás:

Ez azt jelenti, hogy harmadik országban a hitelesítést végző hitelesítőnek az adott harmadik országra akkreditálással kell rendelkeznie azon tagállam akkreditáló vagy engedélyező testületétől, amely a harmadik országból történő nyilvántartásba vételt biztosítja, valamint amelyben a szervezet a nyilvántartásba vételt kívánja elvégezni.

- 4.2.3. A hitelesítők által harmadik országokra megszerezhető akkreditálási okiratban vagy engedélyben fel kell tüntetni azokat az EU-n kívüli országokat, amelyekre az érvényes, mert a nyilvántartásba vétel engedélyezése így van összhangban az EMAS rendelet 22. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseivel. A tagállamok feladata eldönteni, hogy minden EU-n kívüli országra külön akkreditálási okiratot kívánnak-e kibocsátani, vagy egy földrajzi melléklettel ellátott olyan általános akkreditálási okiratot, amelyben felsorolják azokat az országokat, amelyben a hitelesítési testületek működhetnek.

Pontosítás:

A 22. cikket („A harmadik országokban tevékenykedő környezetvédelmi hitelesítőkre vonatkozó kiegészítő előírások”) figyelembe véve megállapítható, hogy az EU-n kívüli országokra vonatkozó akkreditáció vagy engedélyezés csak az Európára vonatkozó akkreditáció vagy engedélyezés kiegészítését képezheti. Ez azt is jelenti, hogy a harmadik országra vonatkozó akkreditálás vagy engedélyezés egy bizonyos működési területre vonatkozó általános akkreditáció vagy engedélyezés és az azzal kapcsolatos előírásokat kiegészítő előírás alapján adható meg. Következésképpen a harmadik országra vonatkozó akkreditációnak vagy engedélyezésnek magába kell foglalnia az egyik tagállamra vonatkozó akkreditációt vagy engedélyezést, és egy bizonyos működési területre kell vonatkoznia.

Miután a tagállamok egyikeben akkreditálták vagy engedélyezték, a hitelesítőnek a rendelet 24. cikkével összhangban a többi tagállamban is jogában áll hitelesítési tevékenységeket folytatni.

4.3. Az illetékes testület feladatai

- 4.3.1. A több illetékes testülettel rendelkező tagállamnak meg kell határoznia, hogy a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételére vonatkozó kérelmeket melyik illetékes testülethez kell benyújtani; ennek azonosnak kell lennie az 5.3.1. ponttal összhangban kijelölt testülettel.
- 4.3.2. A kizárólag a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételére vonatkozó kérelem bármelyik, erre a célra kijelölt illetékes testülethez benyújtható azokban a tagállamokban, amelyek elegendő tesznek az alábbi feltételeknek:

- a) a tagállam biztosítja a harmadik országok szervezeteinek nyilvántartásba vételét;
- b) azokra a harmadik országokra, amelyekben a nyilvántartásba veendő telephelyek találhatóak, akkreditációval vagy engedéllyel rendelkező hitelesítők állnak rendelkezésre a hitelesítés elvégzéséhez, és az említett hitelesítők engedélye kiterjed a vonatkozó NACE-kódokra (más szóval: a hitelesítő kiválasztására vonatkozó döntés határozza meg a nyilvántartásba vevő tagállamot, és fordítva).

- 4.3.3. Az illetékes testületeknek össze kell hangolniuk tevékenységüket a tagállamaik akkreditáló vagy engedélyező testületeivel annak érdekében, hogy abban az esetben, ha a tagállamok biztosítják a harmadik országok szervezeteinek nyilvántartásba vételét, mind az illetékes testület, mind az akkreditáló vagy engedélyező testület összehangolt módon elláthassa feladatait.

4.4. Az akkreditált vagy engedélyezett környezetvédelmi hitelesítők feladatai

- 4.4.1. Az EMAS környezetvédelmi hitelesítőkre, akkreditálásukra vagy engedélyezésükre, illetve a hitelesítési folyamatra alkalmazható általános szabályokat az EMAS rendelet V. és VI. fejezete állapítja meg.
- 4.4.2. A harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét lehetővé tevő tagállamoknak speciális rendszert kell bevezetniük a hitelesítőknél a harmadik országokra vonatkozó akkreditálására vagy engedélyezésére. A hitelesítők akkreditálását vagy engedélyezését országok szerint adják meg, az általános akkreditáláson vagy engedélyen kívül, az ebben a részben foglalt előírásoknak megfelelően.
- 4.4.3. A hitelesítő(k)nek a szervezet nyilvántartásba veendő telephelyeivel kapcsolatos tevékenységei NACE-kódja esetében rendelkeznie/rendelkezniük kell akkreditálással vagy engedéllyel. A tevékenységek lehetséges széles köre miatt a szervezetek az általuk szükségesnek tartott számú hitelesítőt vehetnek igénybe. Tulajdonképpen nehézségbe ütközne, vagy akár lehetetlen volna egyetlen hitelesítőt kijelölni a nagy szervezetek összes tevékenységére. Ha a hitelesítő nem rendelkezik akkreditálással vagy engedéllyel az összes vonatkozó NACE-kódra, adott esetben eseti együttműködés alapján más akkreditált környezetvédelmi hitelesítőket is be kell vonni. A nyilvántartásba vételt kérelmező szervezet maga dönti el, hogy több akkreditált vagy engedéllyel rendelkező hitelesítőt kíván-e bevonni a folyamatba, figyelembe véve az EMAS rendelet 4. cikkét. Az olyan okoktól eltekintve, mint például a vonatkozó NACE-kódokra akkreditálással rendelkező hitelesítők hiánya, a szervezetek más okokból kifolyólag is igénybe vehetnek több hitelesítőt (pl. helyi tapasztalat, nyelvismeret, illetve az EMAS rendszerben történő hitelesítésnek egyéb előírások szerinti tanúsítással való kombinálása).
- 4.4.4. A közreműködő hitelesítőknél alá kell írniuk a 25. cikke (9) bekezdésében említett nyilatkozatot, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot. A közreműködő hitelesítők mindegyike felelősséggel tartozik a hitelesítés azon részéért/részeiért, amely(ek) saját szakterületéhez kötődik/kötődnek (és leginkább kapcsolódik/kapcsolódnak a NACE-kódokhoz). Az a gyakorlat, miszerint valamennyi hitelesítőnek ugyanazt a nyilatkozatot kell aláírnia, lehetővé teszi az illetékes testület számára, hogy az összes közreműködő hitelesítőt azonosítsa. Következésképpen az illetékes testület az akkreditáló vagy engedélyező testületeken keresztül ellenőrizheti, hogy az összes résztvevő hitelesítő teljesítette az EMAS rendelet 23. cikke (2) bekezdésében előírt előzetes bejelentési kötelezettségét. Továbbá az illetékes testület ellenőrizheti, hogy a közreműködő hitelesítők NACE-kódjai lefedik a szóban forgó szervezet kódjait.

- 4.4.5. Azoknak a hitelesítőknél, akik harmadik országokban kívánják működni, speciális akkreditálást vagy engedélyt kell szerezniük a szóban forgó országra, az általános akkreditálás vagy engedély mellett, az EMAS rendeletben megállapított előírásoknak megfelelően. Ez azt jelenti, hogy rendelkezniük kell az alábbiakkal:
- a) a szervezet esetében alkalmazható NACE-kódokra vonatkozó speciális akkreditálás vagy engedély;
 - b) az akkreditáció vagy engedélyezés tárgyát képező harmadik ország környezetvédelmi törvényi, rendeleti vagy közigazgatási követelményeinek ismerete és megértése;
 - c) az akkreditáció vagy engedélyezés tárgyát képező harmadik ország hivatalos nyelvének ismerete és megértése.
- 4.4.6. A hitelesítőknél – a hitelesítési eljárás részeként – ellenőrizniük kell a szervezet esetében előírt környezetvédelmi engedélyeket vagy bármilyen más jellegű bizonyítékokat a telephely szerinti tagállamban működő jogi rendszerrel összhangban.
- 4.4.7. A harmadik országokban a hitelesítőnek – megszokott feladatain túl – mélyrehatóan ellenőriznie kell, hogy a nyilvántartásba veendő szervezet, valamint annak telephelyei megfelelnek-e a jogi követelményeknek. Ezért, kifejezetten figyelembe véve az EMAS rendelet 13. cikke (2) bekezdésének c) pontjában foglaltakat, a hitelesítőnek ellenőriznie kell, hogy semmi nem utal arra, hogy a szervezet ne teljesítene a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírásokat. A hitelesítőnek fel kell használnia a végrehajtó hatóságok megállapításait, és ezért fel kell vennie a kapcsolatot az említett hatóságokkal, hogy részletes adatokat szerezhessen a jogszabályok betartására vonatkozóan. A hitelesítőnek meg kell bizonyosodnia arról, hogy a benyújtott tárgyi bizonyítékokat (például az illetékes végrehajtó hatóság írásbeli jelentése alapján) kielégítőnek tartja. Ha nem talál a megfelelés hiányára utaló bizonyítékot, erről nyilatkoznia kell a környezetvédelmi hitelesítő hitelesítési és érvényesítési tevékenységekre vonatkozó nyilatkozatában (az EMAS rendelet VII. melléklet). A hitelesítőnek alá kell írnia a szóban forgó nyilatkozatot. A hitelesítő köteles az EMAS rendelettel összhangban végzendő, megszokott ellenőrzési eljárásokkal ellenőrizni, hogy a szervezet teljesíti az EMAS rendeletben foglalt követelményeket. Annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik országban telephelyek nyilvántartásba vétele az EU-ban működő hasonló telephelyekével azonos minőségi követelmények szerinti történik, a hitelesítő kockázatelemzést is végezhet.
- 4.4.8. Az EMAS rendelet 13. cikke (2) bekezdésének d) pontjával összhangban a hitelesítőnek ellenőriznie kell, hogy az érdekelt felek nem éltek panasszal, vagy a panaszt kedvezően orvosolták.
- 4.4.9. A harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosító tagállamoknak intézkedéseket kell életbe léptetniük az akkreditálási eljárás megerősítéséhez annak biztosítása érdekében, hogy az adott harmadik országokra akkreditált hitelesítők megfelelően ismerik a szervezetnek a harmadik országban alkalmazható nemzeti jogszabályoknak való megfelelést ellenőrzését.
- 4.4.10. A harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosító tagállamok olyan speciális lehetőségeket teremthetnek, amelyekkel megerősítik a jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzését, illetve az EU-ban alkalmazotthoz hasonló nyilvántartásba vételi eljárást biztosíthatnak. A tagállamok elsősorban megállapodások (kétoldalú megállapodás, egyetértési megállapodás, stb.) kötésének lehetőségét biztosíthatják. Ezek a megállapodások olyan eljárásokat állapíthatnak meg, amelyek segítségével a harmadik ország végrehajtó hatósága és a tagállam közölhetik egymással a jogszabályoknak való megfelelést, illetve amelyek megállapítják, hogy milyen módon közölhetik a tagállam illetékes testületével az alkalmazható jogi előírások megszegését a kezdeti nyilvántartásba vétel megújítás és a következő megújítás közötti időszakban.
- 4.4.11. A környezetvédelmi hitelesítő minden egyes, harmadik országban végzendő hitelesítés vagy érvényesítés előtt legalább hat héttel tájékoztatja a szervezet nyilvántartásba vételi kérelmének vagy nyilvántartásba vételének helye szerinti tagállam akkreditáló vagy engedélyező testületét akkreditációjának vagy engedélyezésének részleteiről, valamint a hitelesítés vagy érvényesítés időpontjáról és helyéről. Erről a telephelyek nyilvántartásba vételének kérelmezése szerinti tagállam illetékes testületét is lehet értesíteni.
- 4.4.12. Ha a hitelesítő a nyilvántartásba vétel alkalmával a követelmények be nem tartását tárja fel, nem írhatja alá az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot, valamint az EMAS rendelet 25. cikkének (9) bekezdésében említett nyilatkozatot.
- 4.4.13. Ha a hitelesítő a nyilvántartás érvényességi ideje alatt vagy annak megújításakor a követelmények be nem tartását tárja fel, jelentést tehet az illetékes testületnek, miszerint a szóban forgó szervezet már nem tesz eleget az EMAS rendszer követelményeinek. A megújítás időpontjában a hitelesítő csak abban az esetben írhatja alá az EMAS rendelet 25. cikkének (9) bekezdésében említett nyilatkozatot, valamint a frissített EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot, ha a szervezet bebizonyítja, hogy intézkedéseket hozott (pl. a végrehajtó hatóságokkal együttműködve) a jogszabályok betartása helyreállításának céljából. Ha a szervezet nem tudja bebizonyítani a hitelesítőnek, hogy megtett minden intézkedést a jogszabályok betartásának helyreállítása érdekében, a hitelesítő nem érvényesítheti a frissített nyilatkozatot, és nem írhatja alá az említett nyilatkozatot, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot.

4.5. A nyilvántartásba vételi eljárás

- 4.5.1. A szervezetnek az eljárás korai szakaszában kapcsolatba kell lépnie a hitelesítővel/hitelesítőkkal és az illetékes testülettel a nyilvántartásba vételhez szükséges dokumentumokkal kapcsolatos nyelvi problémák tisztázása érdekében, szem előtt tartva az EMAS rendelet 5. cikkének (3) bekezdését és IV. mellékletének D. részét.
- 4.5.2. A nyilvántartásba vételi kérelemnek az illetékes testülethez való megküldése előtt a szervezetnek tárgyi vagy írásos bizonyítékot kell szolgáltatnia a hitelesítőnek arról, hogy semmi nem utal arra, hogy a szervezet ne teljesítene a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírásokat az útmutató 4.1.4. pontjának megfelelően.
- 4.5.3. Az EMAS-követelmények, különösen a rendelet II. mellékletben említett nyilvántartásba vételi eljárásra alkalmazható követelmények teljesítését, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatnak az akkreditált vagy engedélyvel rendelkező hitelesítő általi érvényesítését követően, a szervezet nyilvántartásba vétele céljából megküldi a kérelmet, illetve a VI. és VII. mellékletben foglalt kapcsolódó dokumentumokat az illetékes testületnek.
- 4.5.4. Az illetékes testületnek ellenőriznie kell a kérelemben foglalt adatokat, és ennek céljából kommunikálnia kell az akkreditáló vagy engedélyező testülettel.
- 4.5.5. Az akkreditáló és engedélyező testület értékeli a környezetvédelmi hitelesítők szakmai hozzáértését az EMAS rendelet 20., 21. és 22. cikkében meghatározott elemek alapján. Ha az akkreditáló vagy engedélyező testület nem hagyja jóvá a hitelesítő szakmai alkalmasságát, a testület arra kötelezheti a hitelesítőt, hogy tartsa be a vonatkozó követelményeket, és tájékoztatja az illetékes testületet a problémáról. És fordítva: az illetékes testület köteles az akkreditáló vagy engedélyező testülettel közölni, legalább egy egyszerű üzenet formájában, hogy nyilvántartásba vételi kérelmet nyújtottak be hozzá, és hogy léteznek nyilvántartásba vételre kerülő, EU-n kívüli országokban működő telephelyek. Az ilyen tartalmú üzenet kézhezvételét követően az akkreditáló vagy engedélyező testületnek közölnie kell az illetékes testülettel a közreműködő hitelesítővel (hitelesítőkkal) kapcsolatos megállapításait. Ez megkönnyíti az illetékes testület által végzendő ellenőrzést, amely annak megállapítására irányul, hogy a nyilvántartásba vételi eljárásban közreműködő hitelesítő(k) a nyilvántartásba vételi folyamat által érintett összes NACE-kód esetében rendelkezik-e/rendelkeznek-e akkreditálással vagy engedéllyel. E minimális kommunikáció hiánya az illetékes testületek és az akkreditáló vagy engedélyező testületek között, illetve az illetékes testületek és a vezető illetékes testület között veszélyeztetheti a felügyeleti tevékenységeket.
- 4.5.6. A nyilvántartásba vételért felelős illetékes testület összehangolja a jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzését a szervezet által a hitelesítő rendelkezésére bocsátott adatok alapján. A jogszabályoknak való megfelelés csak abban az esetben ellenőrizhető közvetlenül a harmadik ország végrehajtó hatóságaival, ha a tagállam különleges megállapodást kötött a harmadik országgal, amely olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek lehetővé teszik, hogy a tagállam kapcsolatba lépjen a harmadik ország végrehajtó hatóságaival. Ha ilyen megállapodás nem létezik, az illetékes testületnek a hitelesítőre és/vagy a szervezetre kell támaszkodnia az alkalmazható jogi követelményeknek való megfelelést bizonyító tárgyi vagy írásos bizonyíték megszerzésében.

4.6. A nyilvántartás törlése, felfüggesztése

- 4.6.1. Az illetékes hatóságnak követnie kell az EMAS rendeletben a törlésre vagy felfüggesztésre megállapított általános szabályokat.
- 4.6.2. Az illetékes testületet értesíteni kell a nyilvántartásba vett szervezetekkel kapcsolatos panaszokról.
- 4.6.3. Annak a harmadik országban működő szervezetnek, amely az EMAS nyilvántartás megszerzését tervezi, és hajlandó elindítani a nyilvántartásba vételi eljárást, el kell fogadnia, hogy az illetékes testület felkérheti a hitelesítőt, hogy bármilyen döntés meghozatala előtt ellenőrizze azokat az okokat, amelyekért felfüggeszthetik vagy törölhetik abban a harmadik országban, ahol a telephelyek találhatóak. A szervezetnek együtt kell működnie, és válaszolnia kell a hitelesítőnek vagy az illetékes testületnek a felfüggesztés vagy törlés lehetséges okaival kapcsolatos kérdésekre. A szervezet köteles fedezni a hitelesítő által a helyzet tisztázásával kapcsolatban végzett munka költségeit.
- 4.6.4. Ha a nyilvántartásba vételért felelős tagállam és a harmadik ország között megállapodás jön létre, ennek olyan speciális rendelkezéseket kell tartalmaznia, amelyek biztosítják a jogi nyomon követést, valamint azt, hogy a harmadik ország végrehajtó hatóságai aktívan közlik a jogszabályok megszegését az illetékes testülettel.
- 4.6.5. A hitelesítő minden esetben felelősséggel tartozik a jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzéséért, még abban az esetben is, ha létezik a fentiekben említetthez hasonló megállapodás. A megfelelés ellenőrzésének ki kell terjednie a nyilvántartás törléséhez vagy felfüggesztéséhez vezető lehetséges panaszokra és meg nem felelésekre.
- 4.6.6. Adatokért a harmadik országokban működő non-profit szervezetekhez lehet fordulni, illetve ezeket igénybe lehet venni. A hitelesítőnek minden esetben jelentenie kell az illetékes testületnek a hitelesítési eljárás folyamán nyert fontos adatokat.

4.7. Nyelvi problémák

- 4.7.1. Az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot és más vonatkozó dokumentumokat annak a tagállamnak (a(z) egyik) hivatalos nyelvén kell benyújtani, amelyben az illetékes testület található (5. cikk (3) bekezdése). Ezenkívül, ha a szervezet a különböző EU-n kívüli országokban működő telephelyek adatait tartalmazó egyesített környezetvédelmi nyilatkozatot nyújt be, ezeket az adatokat azon harmadik országok (egyik) hivatalos nyelvén is be kell nyújtania, amelyekben a telephelyek találhatóak.

5. GLOBÁLIS SZERVEZETI NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL – A TAGÁLLAMOKBAN ÉS HARMADIK ORSZÁGOKBAN TÖBB TELEPHELYEL RENDELKEZŐ SZERVEZET NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELE (3. ESET)

Az EMAS globális szervezeti nyilvántartásba vétel az EU-n belüli vagy kívüli országokban több telephellyel rendelkező, az összes telephely vagy a telephelyek bizonyos részének ugyanazon nyilvántartásba vételét egy olyan tagállamban kérelmező szervezet nyilvántartásba vételét jelenti, amely biztosítja a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét.

A tagállamokban, illetve a harmadik országokban működő telephelyek nyilvántartásba vétele összetett eljárás, amely a fentiekben leírt két eljárás, vagyis az európai uniós egyesített nyilvántartásba vételnek és a harmadik országban telephellyel rendelkező szervezet nyilvántartásba vételének kombinációját képezi. Ez a rész tisztázza az útmutató 3. és 4. részében leírtaktól eltérő vonatkozásokat.

5.1. Alkalmazandó jogszabályok, a jogszabályok betartása a tagállamokban és harmadik országokban

- 5.1.1. A szervezeteknek minden esetben meg kell felelniük az EMAS-ban nyilvántartásba vételre kerülő telephelyekre alkalmazható európai uniós és nemzeti jogi előírásoknak.

- 5.1.2. Az EMAS rendszer magas szintű célkitűzésének és hitelességének megőrzése érdekében kívánatos, hogy egy harmadik ország szervezetének környezetvédelmi teljesítménye a lehető legnagyobb mértékben megközelítse azt a teljesítményt, amelyet az alkalmazható európai uniós és nemzeti jogszabályok az EU-n belüli szervezetek esetében előírnak. Ezért kívánatos, hogy az alkalmazható nemzeti környezetvédelmi előírásokra történő hivatkozás mellett a harmadik országban telephellyel rendelkező szervezet a kérelem benyújtásának helye szerinti tagállamban a hasonló szervezetekre alkalmazandó környezetvédelmi jogi előírásokra is hivatkozzon (az EMAS rendelet 4. cikke (4) bekezdése). Az ebben szereplő környezetvédelmi előírásokat viszonyítási alapként kell használni, ha a szervezet esetleg további, magasabb teljesítménycélokat tűz ki, de ezek nem relevánsak a szervezet jogi megfelelésének értékelése szempontjából.

- 5.1.3. A harmadik országban található telephelyek esetében az EMAS rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében említett írásos bizonyítéknak célszerű az alábbiakból állnia:

— a harmadik ország végrehajtó hatóságainak azon nyilatkozata, ideértve a szervezet esetében alkalmazható környezetvédelmi engedélyekkel kapcsolatos adatokat is, amelyek szerint semmi nem utal arra, hogy a szervezet ne teljesítene a jogszabályokat és/vagy hogy a társaság nem érintett végrehajtási eljárásokban, perekben vagy panaszrendezési eljárásokban;

— ezenkívül a környezetvédelmi nyilatkozatnak lehetőleg a harmadik ország nemzeti jogszabályai és a nyilvántartásba vételi kérelem helye szerinti tagállam jogszabályai közötti kereszthivatkozásokat összefoglaló táblázatokat is tartalmaznia kell az 5.1.2. pontnak megfelelően.

5.2. Akkreditáció és engedélyezés

- 5.2.1. A 4.2. pontban foglalt, a harmadik országok szervezeteinek EMAS-akkreditálására és engedélyezésére vonatkozó rendelkezések irányadóak.

5.3. Az illetékes testületek feladatai

- 5.3.1. A több illetékes testülettel rendelkező tagállamnak meg kell határoznia, hogy a globális szervezeti nyilvántartásba vételre vonatkozó kérelmeket melyik illetékes testülethez kell benyújtani; ennek azonosnak kell lennie a 4.3.1. ponttal összhangban kijelölt testülettel.

- 5.3.2. Az EU-n belüli és harmadik országokban telephelyekkel rendelkező szervezetek globális szervezeti nyilvántartásba vételre vonatkozó kérelme bármelyik, erre a célra kijelölt illetékes testülethez benyújtható azokban a tagállamokban, amelyek eleget tesznek az alábbi feltételeknek:

a) a tagállam biztosítja a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét;

b) azokra a harmadik országokra, amelyekben a nyilvántartásba veendő telephelyek találhatóak, akkreditációval vagy engedéllyel rendelkező hitelesítők állnak rendelkezésre a hitelesítés elvégzéséhez, és az említett hitelesítők akkreditálása vagy engedélye kiterjed a vonatkozó NACE-kódokra.

- 5.3.3. Annak a tagállamnak a meghatározása, ahol majd az eljárásért felelős illetékes testület található, feltételek alapján történik az alábbi fontossági sorrend szerint:
1. ha a szervezet székhelye a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosító tagállamban található, a kérelmet az illető tagállam illetékes testületéhez kell benyújtani;
 2. ha a szervezet székhelye nem, de az irányító központja a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosító tagállamban található, a kérelmet az illető tagállam illetékes testületéhez kell benyújtani;
 3. ha a globális szervezeti nyilvántartásba vételt kérelmező szervezetnek sem a székhelye, sem az irányító központja nem található a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosító tagállamban, a szervezetnek „eseti” irányító központot kell létrehoznia a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosító tagállamok egyikében, és a kérelmet az illető tagállam illetékes testületéhez kell benyújtani.
- 5.3.4. Ha a kérelem több tagállamot is lefed, a 3.2. ponttal összhangban az illetékes testületek közötti összehangolási eljárást kell követni. Ezután a szóban forgó illetékes testület az európai uniós egyesített eljárás tekintetében vezető illetékes testületként jár el.
- 5.4. **Az akkreditált vagy engedélyezett környezetvédelmi hitelesítők feladatai**
- 5.4.1. Az EMAS környezetvédelmi hitelesítőkre, akkreditálásukra vagy engedélyezésükre, illetve a hitelesítési folyamatra alkalmazható általános szabályokat az EMAS rendelet V. és VI. fejezete állapítja meg.
- 5.4.2. A harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét lehetővé tevő tagállamoknak speciális rendszert kell bevezetniük a harmadik országokban működő hitelesítők akkreditálására vagy engedélyezésére. A hitelesítők akkreditálását vagy engedélyezését országok szerint adják meg, az általános akkreditáláson vagy engedélyen kívül, az ebben a részben foglalt előírásoknak megfelelően.
- 5.4.3. Több telephellyel és tevékenységgel rendelkező szervezet globális szervezeti nyilvántartásba vétele esetén a hitelesítő(k) akkreditálásának ki kell terjednie a szervezet valamennyi telephelyének és tevékenységének NACE-kódjára. A harmadik országbeli telephelyek esetében a hitelesítő(k)nek minden, a globális szervezeti nyilvántartásba vételben érintett harmadik országra és telephely NACE-kódjára akkreditációval vagy engedéllyel kell rendelkeznie/rendelkezniük abban a tagállamban, amelyben a szervezet a nyilvántartásba vétel kérelmezését tervezi. A tevékenységek lehetséges széles köre miatt a szervezetek az általuk szükségesnek tartott számú hitelesítőt vehetnek igénybe. Tulajdonképpen nehézségbe ütközne, vagy akár lehetetlen volna egyetlen hitelesítőt kijelölni a nagy szervezetek összes tevékenységére. Ha a hitelesítő nem rendelkezik akkreditálással vagy engedéllyel az összes vonatkozó NACE-kódra vagy országra, adott esetben eseti együttműködés alapján más akkreditált környezetvédelmi hitelesítőket is be kell vonni. A nyilvántartásba vételt kérelmező szervezet maga dönti el, hogy több akkreditált vagy engedéllyel rendelkező hitelesítőt kíván-e bevonni a folyamatba, figyelembe véve az EMAS rendelet 4. cikkét. Az olyan okoktól eltekintve, mint például a vonatkozó NACE-kódokra akkreditálással rendelkező hitelesítők hiánya, a szervezetek más okokból kifolyólag is igénybe vehetnek több hitelesítőt (pl. helyi tapasztalat, nyelvismeret, illetve az EMAS rendszerben történő hitelesítésnek egyéb előírások szerinti tanúsítással való kombinálása).
- 5.4.4. A közreműködő hitelesítőknél alá kell írniuk az EMAS rendelet 25. cikke (9) bekezdésében említett nyilatkozatot, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot. A közreműködő hitelesítők mindegyike felelősséggel tartozik a hitelesítés azon részéért/részeiért, amely(ek) saját szakterületéhez kötődik/kötődnek (és leginkább kapcsolódik/kapcsolódnak a NACE-kódokhoz). Az a gyakorlat, miszerint valamennyi hitelesítőnek ugyanazt a nyilatkozatot kell aláírnia, lehetővé teszi a vezető illetékes testület számára, hogy az összes közreműködő hitelesítőt azonosítsa. Következésképpen a vezető illetékes testület a közreműködő illetékes testületeken (akiknek viszont össze kell hangolniuk tevékenységüket az akkreditáló vagy engedélyező testületekkel) keresztül ellenőrizheti, hogy az összes résztvevő hitelesítő teljesítette-e az EMAS rendelet 23. cikke (2) bekezdésében előírt előzetes bejelentési kötelezettségét. Továbbá a vezető illetékes testület ellenőrizheti, hogy a közreműködő hitelesítők NACE-kódjai lefedik-e a szóban forgó szervezet kódjait.
- 5.4.5. Azoknak a hitelesítőknél, akik harmadik országokban kívánnak működni, speciális akkreditálást vagy engedélyt kell szerezniük a szóban forgó országra, az általános akkreditálás vagy engedély mellett, az EMAS rendeletben megállapított előírásoknak megfelelően. Ez azt jelenti, hogy rendelkezniük kell az alábbiakkal:
- a) a szóban forgó szervezet esetében alkalmazható NACE-kódokra vonatkozó speciális akkreditálás vagy engedély;
 - b) az akkreditáció vagy engedélyezés tárgyát képező harmadik ország környezetvédelmi törvényi, rendeleti vagy közigazgatási követelményeinek ismerete és megértése;
 - c) az akkreditáció vagy engedélyezés tárgyát képező harmadik ország hivatalos nyelvének ismerete és megértése.

- 5.4.6. A hitelesítőknél – a hitelesítési eljárás részeként – ellenőrizniük kell a szervezet esetében előírt környezetvédelmi engedélyeket vagy bármilyen más jellegű bizonyítékokat a telephely szerinti tagállamban működő jogi rendszerrel összhangban.
- 5.4.7. A harmadik országokban a hitelesítőnek – megszokott feladatain túl – mélyrehatóan ellenőriznie kell, hogy a nyilvántartásba veendő szervezet, valamint annak telephelyei megfelelnek-e a jogi követelményeknek. Ezért, kifejezetten figyelembe véve az EMAS rendelet 13. cikke (2) bekezdésének c) pontjában foglaltakat, a hitelesítőnek ellenőriznie kell, hogy semmi nem utal arra, hogy a szervezet ne teljesítene a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírásokat. A hitelesítőnek fel kell használnia a végrehajtó hatóságok megállapításait, és ezért fel kell vennie a kapcsolatot az említett hatóságokkal, hogy részletes adatokat szerezhessen a jogszabályok betartására vonatkozóan. A hitelesítőnek meg kell bizonyosodnia arról, hogy a benyújtott tárgyi bizonyítékokat (például az illetékes végrehajtó hatóság írásbeli jelentése alapján) kielégítőnek tartja. Ha nem talál a megfelelés hiányára utaló bizonyítékot, erről nyilatkoznia kell a környezetvédelmi hitelesítő hitelesítési és érvényesítési tevékenységekre vonatkozó nyilatkozatában (az EMAS rendelet VII. melléklete). A hitelesítőnek alá kell írnia a szóban forgó nyilatkozatot. A hitelesítő köteles a megszokott ellenőrzési eljárásokkal ellenőrizni, hogy a szervezet teljesíti-e az EMAS rendeletben foglalt követelményeket. Annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik országbeli és az EU-n belüli telephelyek nyilvántartásba vétele azonos minőségi követelmények szerint történjen, a hitelesítő kockázatelemzést is végezhet.
- 5.4.8. Az EMAS rendelet 13. cikke (2) bekezdésének d) pontjával összhangban a hitelesítőnek ellenőriznie kell, hogy az érdekelt felek nem éltek panasszal, vagy a panaszt kedvezően orvosolták.
- 5.4.9. A harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét (és így globális szervezeti nyilvántartást is) biztosító tagállamoknak intézkedéseket kell életbe léptetniük az akkreditációs eljárás megerősítéséhez annak biztosítása érdekében, hogy az adott harmadik országokra akkreditált hitelesítők kellően tisztában legyenek a szervezetnek a harmadik országban alkalmazható nemzeti jogszabályoknak való megfelelése ellenőrzésével.
- 5.4.10. A globális szervezeti nyilvántartásba vételt biztosító tagállamok olyan speciális lehetőségeket teremthetnek, amelyekkel megerősítik a jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzését, illetve az EU-ban alkalmazotthoz hasonló nyilvántartásba vételi eljárást biztosíthatnak. A tagállamok elsősorban megállapodások (kétoldalú megállapodás, egyetértési megállapodás, stb.) megkötésének lehetőségét biztosíthatják. Ezek a megállapodások olyan eljárásokat állapíthatnak meg, amelyek segítségével az EU-n kívüli ország végrehajtó hatósága és a tagállam közölhetik egymással a jogszabályoknak való megfelelést, illetve amelyek megállapítják, hogy milyen módon közölhetik a tagállam illetékes testületével az alkalmazható jogi előírások megszegését a kezdeti nyilvántartásba vétel vagy megújítás és a következő megújítás közötti időszakban.
- 5.4.11. A környezetvédelmi hitelesítő minden egyes, harmadik országban végzendő hitelesítés vagy érvényesítés előtt legalább hat héttel tájékoztatja a szervezet nyilvántartásba vételi kérelmének vagy nyilvántartásba vételének helye szerinti tagállam akkreditáló vagy engedélyező testületét akkreditációjának vagy engedélyezésének részleteiről, valamint a hitelesítés vagy érvényesítés időpontjáról és helyéről. Ezenkívül a hitelesítő(k)nek értesítenie/értesíteniük kell az érintett telephelyek szerinti tagállamok akkreditáló vagy engedélyező testületeit az akkreditálásának vagy engedélyezésének részleteiről.
- 5.4.12. Ha a nyilvántartásba vétel alkalmával a követelmények be nem tartását tárja fel, a hitelesítő nem írhatja alá az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot, valamint az EMAS rendelet 25. cikke (9) bekezdésében említett nyilatkozatot.
- 5.4.13. Ha a nyilvántartás érvényességi ideje alatt vagy annak megújításakor a követelmények be nem tartását tárja fel, a hitelesítő jelentést tehet az illetékes testületnek, miszerint a szóban forgó szervezet már nem tesz eleget az EMAS rendszer követelményeinek. A megújítás időpontjában a hitelesítő csak abban az esetben írhatja alá az EMAS rendelet 25. cikke (9) bekezdésében említett nyilatkozatot, valamint a frissített EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot, ha a szervezet bebizonyítja, hogy intézkedéseket hozott (pl. a végrehajtó hatóságokkal együttműködve) a jogszabályok betartása helyreállításának céljából. Ha a szervezet nem tudja bebizonyítani a hitelesítőnek, hogy megtett minden intézkedést a jogszabályok betartásának helyreállítása érdekében, a hitelesítő nem érvényesítheti a frissített nyilatkozatot, és nem írhatja alá az említett nyilatkozatot, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot.
- 5.5. **A nyilvántartásba vételi eljárás**
- 5.5.1. A szervezetnek az eljárás korai szakaszában kapcsolatba kell lépnie a hitelesítővel/hitelesítőkkal és az illetékes testülettel a nyilvántartásba vételhez szükséges dokumentumokkal kapcsolatos nyelvi problémák tisztázása érdekében, szem előtt tartva az EMAS rendelet 5. cikke (3) bekezdését és IV. mellékletének D. részét.
- 5.5.2. A szervezetnek tárgyi vagy írásos bizonyítékot kell szolgáltatnia a jogszabályoknak való megfelelésre vonatkozóan, az 5.1.3. pontnak megfelelően.
- 5.5.3. Az EMAS-követelmények, különösen a rendelet II. mellékletében említett nyilvántartásba vételi eljárásra alkalmazható követelmények teljesítését, valamint az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatnak az akkreditált vagy engedéllyel rendelkező hitelesítő általi érvényesítését követően, a szervezet nyilvántartásba vétel céljából megküldi a kérelmet, illetve a VI. és VII. mellékletben foglalt kapcsolódó dokumentumokat a (vezető) illetékes testületnek.

- 5.5.4. A nyilvántartásba vételért felelős illetékes testület ellenőrzi a kérelemben foglalt adatokat, illetve ennek céljából kapcsolatba lép a nemzeti akkreditáló vagy engedélyező testülettel és adott esetben a többi érintett illetékes testülettel. Szükség esetén ebbe a kommunikációba a nyilvántartásba vételért felelős hitelesítőt is be lehet vonni. Ehhez hagyományos levelezés, e-mail vagy fax vehető igénybe, de a közlésekről írásos bizonyítékot kell készíteni.
- 5.5.5. Az érintett tagállamok akkreditáló és engedélyező testületei értékelik a környezetvédelmi hitelesítők szakmai hozzáértését az EMAS rendelet 20., 21. és 22. cikkében meghatározott elemek alapján. Ha az akkreditáló vagy engedélyező testület nem hagyja jóvá a hitelesítő szakmai alkalmasságát, a testület arra kötelezheti a hitelesítőt, hogy tartsa be a vonatkozó követelményeket, vagy tájékoztassa az illetékes testületet a problémáról. És fordítva: az illetékes testület köteles az akkreditáló vagy engedélyező testülettel közölni, legalább egy egyszerű üzenet formájában, hogy nyilvántartásba vételi kérelmet nyújtottak be hozzá, és hogy léteznek nyilvántartásba vételre kerülő telephelyek. Az ilyen tartalmú üzenet kézhezvételét követően az akkreditáló vagy engedélyező testületnek közölnie kell a közreműködő hitelesítővel/hitelesítőkkal kapcsolatos megállapításait a nemzeti illetékes testülettel. Az összes nemzeti illetékes testületnek viszont közölnie kell ezt a vezető illetékes testülettel. Ez megkönnyíti az illetékes testület és a vezető illetékes testület által végzendő ellenőrzést, amely annak megállapítására irányul, hogy a nyilvántartásba vételi eljárásban közreműködő hitelesítő(k) a nyilvántartásba vételi folyamat által érintett összes NACE-kód esetében rendelkezik-e/rendelkeznek-e akkreditálással vagy engedéllyel. E minimális kommunikáció hiánya az illetékes testületek és az akkreditáló vagy engedélyező testületek között, illetve az illetékes testületek és a vezető illetékes testület között veszélyeztetheti a felügyeleti tevékenységeket.
- 5.5.6. A nyilvántartásba vételért felelős illetékes testület összehangolja a jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzését a szervezet által a hitelesítő rendelkezésére bocsátott adatok alapján. A jogszabályoknak való megfelelés csak abban az esetben ellenőrizhető közvetlenül a harmadik ország végrehajtó hatóságaival, ha a tagállam különleges megállapodást kötött a harmadik országgal, amely olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek lehetővé teszik, hogy a tagállam kapcsolatba lépjen a harmadik ország végrehajtó hatóságaival. Ha ilyen megállapodás nem létezik, az illetékes testületnek a hitelesítőre és/vagy a szervezetre kell támaszkodnia az alkalmazható jogi követelményeknek való megfelelést bizonyító tárgyi vagy írásos bizonyíték megszerzésében.
- 5.5.7. Ha alkalmazható, a nyilvántartásba vétellel kapcsolatos döntés után a vezető illetékes testület tájékoztatja az érintett nemzeti illetékes testületeket, amelyek viszont tájékoztatják a megfelelő végrehajtó hatóságokat.
- 5.5.8. Ha a nyilvántartásba vételi eljárásban több illetékes testület vesz részt, a 3.4. pontban leírt díjakra vonatkozó feltételeket kell alkalmazni.
- 5.6. **A nyilvántartás törlése, felfüggesztése**
- 5.6.1. Az illetékes hatóságnak követnie kell az EMAS rendeletben a törlésre vagy felfüggesztésre megállapított általános szabályokat.
- 5.6.2. Az illetékes testületet értesíteni kell a nyilvántartásba vett szervezetekkel kapcsolatos panaszokról.
- 5.6.3. Annak a harmadik országokban működő szervezetnek, amely az EMAS nyilvántartás megszerzését tervezi, és hajlandó elindítani a nyilvántartásba vételi eljárást, el kell fogadnia, hogy az illetékes testület felkérheti a hitelesítőt, hogy bármilyen döntés meghozatala előtt ellenőrizze azokat az okokat, amelyekért felfüggeszthetik vagy törölhetik abban a harmadik országban, ahol a telephelyek találhatóak. A szervezetnek együtt kell működnie, és válaszolnia kell a hitelesítőnek vagy az illetékes testületnek a felfüggesztés vagy törlés lehetséges okaival kapcsolatos kérdésekre. A szervezet köteles fedezni a hitelesítő által a helyzet tisztázásával kapcsolatban végzett munka költségeit.
- 5.6.4. A hitelesítő minden esetben felelősséggel tartozik a jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzéséért, még abban az esetben is, ha létezik a fentiekben említetthez hasonló megállapodás. A megfelelés ellenőrzésének ki kell terjednie a nyilvántartás törléséhez vagy felfüggesztéséhez vezető lehetséges panaszokra és meg nem felelésekre.
- 5.6.5. Adatokért a harmadik országokban működő non-profit szervezetekhez lehet fordulni, illetve ezeket igénybe lehet venni. A hitelesítőnek minden esetben jelentenie kell az illetékes testületnek a hitelesítési eljárás folyamán nyert fontos adatokat.
- 5.7. **Nyelvi problémák**
- 5.7.1. Az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot és más vonatkozó dokumentumokat annak a tagállamnak a(z egyik) hivatalos nyelvén kell benyújtani, amelyben a vezető illetékes testület található (5. cikk (3) bekezdése). Ezenkívül, ha a szervezet az egyes telephelyek adatait tartalmazó egyesített környezetvédelmi nyilatkozatot nyújt be, ezeket az adatokat a telephelyek szerinti tagállamok (egyik) hivatalos nyelvén, illetve a harmadik országban található telephelyekre vonatkozó adatokat lehetőleg az adott harmadik ország (egyik) hivatalos nyelvén is be kell nyújtania.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2011. december 12.)

a bizottsági dokumentumok további felhasználásáról

(2011/833/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 249. cikkére,

mivel:

- (1) Az Európa 2020 stratégia a XXI. század európai szociális piacgazdaságának képét festi elénk. Ezzel összefüggésben az egyik prioritás az „intelligens növekedés: tudáson és innováción alapuló gazdaság kialakítása”.
- (2) Az új információs és kommunikációs technológiák példátlan lehetőségeket teremtettek a különböző forrásokból származó tartalmak összegyűjtése és összekapcsolása számára.
- (3) A közzféra információs hozzáadott értékkel rendelkező termékeken és szolgáltatásokon keresztül az innovatív online szolgáltatások potenciális növekedésének fontos eszközei. A kormányok úgy élénkíthetik a tartalomszolgáltatási piacokat, hogy a közzféra információit átlátható, hatékony és megkülönböztetésmentes formában elérhetővé teszik. E célból az európai digitális menetrend ⁽¹⁾ a közzféra információinak további felhasználását az egyik legfontosabb cselekvési területként határozta meg.
- (4) Maga a Bizottság és a többi intézmény is számos, különféle típusú dokumentum birtokosa, amelyeket újra fel lehetne használni hozzáadott értékkel rendelkező információs termékekben és szolgáltatásokban, és amelyek hasznos tartalomforrást jelenthetnének a vállalkozások és az állampolgárok számára egyaránt.
- (5) A bizottsági dokumentumokhoz való hozzáférési jogosultságot az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréstől szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ szabályozza.
- (6) A 2003/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ minimumszabályokat állapít meg a közzféra információinak további felhasználásáról az Európai Unióban. Preambulumbekezdéseiben arra ösztönzi a tagállamokat, hogy e minimumszabályokon túllépve olyan nyitott adatpolitikákat fogadjanak el, amelyek lehetővé teszik a közigazgatási szervek birtokában lévő dokumentumok széles körű használatát.
- (7) A Bizottság követendő példával járt elől a közigazgatási szervek számára, amikor statisztikákat, kiadványokat és az uniós jog teljes anyagát az interneten szabadon hozzáf

érhetővé tette. Ez az első lépés ahhoz, hogy az intézmény birtokában lévő adatok elérhetőségének és újbóli felhasználhatóságának biztosításában további előrelépés történjen.

- (8) A bizottsági információk újrafelhasználásáról szóló, 2006. április 7-i 2006/291/EK, Euratom bizottsági határozat ⁽⁴⁾ meghatározza a bizottsági dokumentumok további felhasználásának feltételeit.
- (9) A Bizottság birtokában lévő dokumentumok további felhasználásának hatékonyabbá tétele érdekében a bizottsági dokumentumok további felhasználására vonatkozó szabályokat ki kell igazítani azzal a céllal, hogy biztosítani lehessen az ilyen dokumentumok szélesebb körű további felhasználását.
- (10) Létre kell hozni egy olyan adatportált, amely egységes hozzáférést biztosít a további felhasználás céljából elérhetővé tett dokumentumokhoz. Ezenkívül helyénvaló a Közös Kutatóközpont kutatásra vonatkozó információit is hozzáférhetővé tenni a további felhasználás céljából elérhetővé tett dokumentumok között. Rendelkezést kell elfogadni a számítógéppel olvasható formátumok előtérbe helyezésére tekintettel. A 2006/291/EK, Euratom határozat tekintetében jelentős előrelépésnek számítana, ha a bizottsági dokumentumokat szabad további felhasználásra vonatkozó engedélyek vagy egyszerű felelősségi nyilatkozatok révén általánosságban elérhetővé tennék további felhasználás céljából anélkül, hogy azokra egyedi kérelmeket kelljen benyújtani.
- (11) A 2006/291/EK, Euratom határozat helyébe ezért e határozat lép.
- (12) A Bizottságnak a dokumentumok nyílt további felhasználására vonatkozó politikája új gazdasági tevékenységeket támogat, elősegíti az uniós információk szélesebb körű felhasználását és terjedését, erősíti az intézmények nyitottságáról és átláthatóságáról alkotott képet, és elérhetővé teszi a felhasználókra és a bizottsági szolgáltatókra háruló szükségtelen adminisztratív terheket. 2012-ben a Bizottság, más uniós intézményekkel és ügynökségekkel közösen meg kívánja vizsgálni, hogy milyen mértékben tudnák a további felhasználásra vonatkozó saját szabályait kiigazítani.
- (13) Ezt a határozatot, a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁵⁾ megfelelően, a személyes adatok védelmére vonatkozó elvekkel teljes összhangban kell végrehajtani és alkalmazni.

⁽¹⁾ COM(2010) 245.⁽²⁾ HL L 145., 2001.5.31., 45. o.⁽³⁾ HL L 345., 2003.12.31., 90. o.⁽⁴⁾ HL L 107., 2006.4.20., 38. o.⁽⁵⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

(14) Ez a határozat nem vonatkozik azokra a dokumentumokra, amelyek további felhasználását a Bizottság nem engedélyezheti, például harmadik fél szellemi tulajdonjogára tekintettel, vagy mert az adott dokumentumokat a többi intézménytől kapta,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Tárgy

Ez a határozat meghatározza a Bizottság által vagy nevében az Európai Unió Kiadóhivatala (Kiadóhivatal) által birtokolt dokumentumok további felhasználásának feltételeit azzal a céllal, hogy megkönnyítse az információk szélesebb körű további felhasználását, erősítse a Bizottság nyitottságáról alkotott képet és elkerülje a további felhasználást végzőkre és a Bizottság szolgálataira egyaránt háruló szükségtelen adminisztratív terheket.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a határozat a Bizottság által vagy nevében köz- vagy magánszférabeli jogalanok által alkotott olyan nyilvános dokumentumokra alkalmazandó, amelyeket:

- a Bizottság, vagy nevében a Kiadóhivatal, közzétett kiadványokban, weboldalakon vagy egyéb terjesztési eszközök révén; vagy
- nem tettek közzé gazdasági vagy egyéb gyakorlati okokból, így például tanulmányok, jelentések és egyéb adatok.

(2) Ez a határozat nem alkalmazandó:

- ipari tulajdonjogok – úgymint szabadalmak, védjegyek, bejegyzett formatervezési minták, logók és nevek – hatálya alá tartozó szoftverekre vagy dokumentumokra;
- olyan dokumentumokra, amelyek esetében a Bizottság nem engedélyezheti a további felhasználást, harmadik felek szellemi tulajdonjogára tekintettel;
- olyan dokumentumokra, amelyek az 1049/2001/EK rendeletben megállapított szabályok értelmében nem hozzáférhetőek, vagy amelyet csak a kiváltságos hozzáférés különös szabályainak hatálya alá tartozó fél számára tettek hozzáférhetővé;
- a 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott bizalmas adatokra;
- a Bizottság alkalmazottai által végzett, még folyamatban lévő kutatási projektekkel kapcsolatban készített, még nem közzétett vagy nyilvános adatbázisban el nem érhető dokumentumokra, amelyek további felhasználása akadályozná az ideiglenes kutatási eredmények validálását, illetve amelyek esetében a további felhasználás okot adna a Bizottság érdekét szolgáló ipari tulajdonjogok bejegyzésének elutasítására.

(3) Ez a határozat nem sérti és semmilyen módon nem változtatja meg az 1049/2001/EK rendeletet.

⁽¹⁾ HL L 87., 2009.3.31., 164. o.

(4) E határozat egyik rendelkezése sem engedélyezi a dokumentumok oly módon történő további felhasználását, amely visszaélésre vagy csalásra teremthet lehetőséget. A Bizottság az alkalmazandó szabályoknak megfelelően meghozza a megfelelő intézkedéseket az Európai Unió érdekeinek és megítélésének védelmére.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában az alábbi fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „dokumentum”:

a) bármilyen tartalom, függetlenül az adathordozó formájától (papíron vagy elektronikus formában, hangként, képként vagy audiovizuális formátumban rögzített tartalom);

b) az ilyen tartalom bármely része;

2. „további felhasználás”: dokumentumok felhasználása természetes vagy jogi személyek által, a dokumentumok eredeti céljától eltérő kereskedelmi vagy nem kereskedelmi célokra. A dokumentumok megosztása a Bizottság és a közigazgatási szervek közt, amelyek ezeket a dokumentumokat kizárólag közfeladataik teljesítésére használják, nem minősül további felhasználásnak;

3. „személyes adat”: a 45/2001/EK rendelet 2. cikkének a) pontjában meghatározott adat;

4. „engedély”: dokumentumok meghatározott feltételekkel történő további felhasználására adott engedély. „Nyílt engedély”: olyan engedély, amelynek értelmében a jogtulajdonos egyoldalú nyilatkozatban engedélyezi a dokumentumok minden meghatározott módon történő további felhasználását;

5. „számítógéppel olvasható”: egy digitális dokumentum azon tulajdonsága, amely által a benne szereplő egyedi ténymegállapítások és azok belső struktúrája – a dokumentum kellő fokú strukturáltságának köszönhetően – szoftveres alkalmazásokkal megbízhatóan azonosítható;

6. „strukturált adat”: az egyedi ténymegállapításoknak és azok elemeinek megbízható azonosítására alkalmas módon, például adatbázisokban és táblázatokban elrendezett adatok;

7. „portál”: különböző webes forrásokból származó adatok elérésére szolgáló egységes hozzáférési pont. Az adatokat és a kapcsolódó metaadatokat egyaránt a források generálják. Az indexeléshez szükséges metaadatokat a portál automatikusan begyűjti és integrálja a közös funkciók, mint például a keresés és az elektronikus hivatkozások (linkek) támogatásához szükséges mértékben. A portál ezenkívül a teljesítmény növelése vagy további funkciók nyújtása érdekében belső gyorsítótárban (cache-memóriában) tárolhatja a hozzájáruló forrásokból származó adatokat.

4. cikk

Általános elvek

Minden dokumentum hozzáférhető további felhasználásra:

- a) kereskedelmi vagy nem kereskedelmi célokra a 6. cikkben megállapított feltételek mellett;
- b) díjmentesen, a 9. cikkben meghatározott rendelkezésekre is figyelemmel;
- c) külön kérelem benyújtása nélkül, kivéve a 7. cikk rendelkezéseiben meghatározott eltérő esetekben.

Ez a határozat a személyes adatok feldolgozása tekintetében az egyének védelméről szóló szabályok és különösen a 45/2001/EK rendelet teljes tiszteletben tartásával alkalmazandó.

5. cikk

Adatportál

A Bizottság egy adatportált hoz létre, amely egységes hozzáférést biztosít a birtokában lévő strukturált adatokhoz, hogy megkönnyítse az elektronikus hivatkozások készítését és a kereskedelmi és nem kereskedelmi célokból való további felhasználást.

A bizottsági szolgálatok határozzák meg és fokozatosan elérhetővé teszik a birtokukban lévő megfelelő adatokat. Az adatportál, kérésre, más uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek adataihoz is hozzáférést biztosíthat.

6. cikk

A dokumentumok további felhasználására vonatkozó feltételek

(1) Eltérő rendelkezés hiányában a dokumentumokat további felhasználásra kérelem és korlátozás nélkül, vagy – adott esetben – nyílt engedéllyel vagy az újbóli felhasználók jogait ismertető feltételeket meghatározó nyilatkozattal teszik elérhetővé.

(2) Az említett feltételek, amelyek szükségtelenül nem korlátozhatják a további felhasználás lehetőségeit, a következők lehetnek:

- a) a további felhasználást végző köteles megjelölni a dokumentumok forrását;
- b) a dokumentumok eredeti jelentésének és üzenetének megváltoztatására vonatkozó tilalom;
- c) a Bizottság nem felelős a további felhasználásból eredő következményekért.

Amennyiben egy meghatározott dokumentumcsoportra vonatkozóan más feltételeket szükséges alkalmazni, azokról konzultálni kell a 12. cikkben említett szolgálatközi csoporttal.

7. cikk

A dokumentumok további felhasználása iránti egyedi kérelmek

(1) Abban az esetben, ha a további felhasználáshoz egyedi kérelem benyújtása szükséges, a bizottsági szolgálatok ezt egyér-

telműen jelzik az adott dokumentumban vagy az arra mutató megjegyzésben, és megadják a címet, ahová a kérelmet be kell nyújtani.

(2) A további felhasználás iránti egyedi kérelmeket az érintett bizottsági szolgálatok haladéktalanul elbírálják. A kérelmezőnek átvételi elismervényt küldenek. A kérelem nyilvántartásba vételétől számított 15 napon belül a bizottsági szolgálat vagy a Kiadóhivatal vagy engedélyezi a kért dokumentum további felhasználását és, adott esetben, rendelkezésre bocsátja a dokumentum másolatát, vagy írásos válaszban értesíti a kérelmezőt kérvényének teljes vagy részleges elutasításáról, az indokok megjelölésével.

(3) Ha a további felhasználás iránti kérelem nagy terjedelmű vagy nagy számú dokumentumra vonatkozik, illetve ha a kérelmet le kell fordítani, a (2) bekezdésben megállapított határidőt 15 munkanappal meg lehet hosszabbítani, feltéve, hogy a kérelmezőt erről előre értesítik, és ha részletes indoklást adnak a határidő meghosszabbításáról.

(4) A további felhasználás iránti kérelem elutasítása esetén a bizottsági szolgálat vagy a Kiadóhivatal tájékoztatja a kérelmezőt azon jogáról, hogy keresetet nyújthat be az Európai Unió Bíróságához vagy panasszal fordulhat az európai ombudsmanhoz, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. és 228. cikkében meghatározott feltételek szerint.

(5) Amennyiben egy adott kérelem e határozat 2. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján kerül elutasításra, a kérelmezőnek küldött válaszban megnevezik a jogtulajdonos természetes vagy jogi személyt, amennyiben ismert, vagy a használat átengedőjének a nevét, akitől a Bizottság az adott anyagot kapta, amennyiben ismert.

8. cikk

A további felhasználásra hozzáférhetővé tett dokumentumok formátuma

(1) A dokumentumokat minden létező formátumban vagy nyelvi változatban elérhetővé kell tenni, amennyiben lehetséges és indokolt, számítógéppel olvasható módon.

(2) Ez azonban nem jelent kötelezettséget a kérelemnek való megfelelés érdekében dokumentumok létrehozására, módosítására vagy frissítésére, sem a dokumentumok részleteinek rendelkezésre bocsátására, amennyiben ez aránytalan erőfeszítéssel járna egy egyszerű műveleten túlmenően.

(3) Ez a határozat a Bizottság számára sem jelent kötelezettséget a kért dokumentumok lefordítására a kérelem benyújtásakor már rendelkezésre álló nyelvi változatoktól eltérő egyéb nyelvekre.

(4) A Bizottság vagy a Kiadóhivatal nem kötelezhető arra, hogy folytassa bizonyos típusú dokumentumok előállítását vagy azokat egy adott formátumban őrizze meg, az ilyen dokumentumok természetes vagy jogi személy általi további felhasználására tekintettel.

9. cikk

A díjszabásra vonatkozó szabályok

(1) A dokumentumok további felhasználása elvben díjmentes.

(2) Különleges esetekben a dokumentumok feldolgozásának és terjesztésének határkölségei felszámíthatók.

(3) Azokban az esetekben, amikor a Bizottság különleges alkalmazás céljaira egy dokumentum módosítása mellett dönt, a módosítás költségei felszámíthatók a kérelmezőnek. Az ilyen költségek felszámításának szükségességére vonatkozó értékelés során figyelembe kell venni a módosításhoz szükséges erőfeszítést és a további felhasználásból az Unió számára ígérkező esetleges előnyöket, például az Unió működésével kapcsolatos információk terjesztése vagy a külvilág által az intézményről alkotott kép javítása.

10. cikk

Átláthatóság

(1) A további felhasználás céljából hozzáférhetővé tett dokumentumokra vonatkozó valamennyi alkalmazandó feltételt és általános díjat előre le kell fektetni és közzé kell tenni, amennyiben lehetséges és indokolt, elektronikus úton.

(2) A dokumentumok keresését gyakorlati intézkedések könnyítik meg, mint például a további felhasználás céljából hozzáférhető fő dokumentumok jegyzéke.

11. cikk

Megkülönböztetésmentesség és kizárólagos jogok

(1) A dokumentumok további felhasználására alkalmazandó feltételek nem lehetnek megkülönböztetőek a további felhasználás hasonló esetei körében.

(2) A dokumentumok további felhasználásának lehetősége nyitva áll a piac minden potenciális szereplője számára. Kizárólagos jogok nem nyújthatók.

(3) Amennyiben azonban egy közérdekű szolgáltatás nyújtásához kizárólagos jog szükséges, az ilyen kizárólagos jog biztosításának jogosságát rendszeresen, de legalább három év elteltével felül kell vizsgálni. A kizárólagosságot biztosító megállapodásoknak átláthatónak kell lenniük, és közzé kell azokat tenni.

(4) Korlátozott időtartamú kizárólagos jog adható tudományos folyóiratok kiadóinak olyan cikkeik esetében, amelyek a Bizottság tisztviselőinek munkáján alapulnak.

12. cikk

Szolgálatközi csoport

(1) Szolgálatközi csoport jön létre, amelynek elnöke az e határozatért felelős főigazgató vagy annak képviselője. A csoport a főigazgatóságok és szolgálatok képviselőiből áll. Megvitatja a közös érdekű kérdéseket és 12 havonta jelentést készít a határozat végrehajtásáról.

(2) Az adatportál megvalósítására irányuló projekt felügyeletét a Kiadóhivatal elnöke mellett egy irányítóbizottság látja el, amelynek tagjai a Főtitkárság, a Kommunikációs Főigazgatóság, az Információs Társadalmi és Médiaügyi Főigazgatóság, az Informatikai Főigazgatóság és az adatszolgáltatók képviselőitől áll. A későbbiek folyamán egyéb intézmények is felkérhetők a bizottságbeli tagságra.

(3) A 6. cikkben említett nyílt engedély feltételeit a Bizottság e határozatért, illetve a szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatos határozatok adminisztratív végrehajtásáért felelős főigazgatói megállapodásban rögzíti, az (1) bekezdésben említett szolgálatközi csoporttal való konzultációt követően.

13. cikk

Felülvizsgálat

Ezt a határozatot hatálybalépése után három évvel felül kell vizsgálni.

14. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2006/291/EK, Euratom határozat hatályát veszti.

Kelt Brüsszelben, 2011. december 12-én.

a Bizottság részéről
az elnök

José Manuel BARROSO

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2011. december 13.)

az Ománból és Szaúd-Arábiából származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megszüntetéséről

(2011/834/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 14. cikkére,

a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS

- (1) 2011. január 3-án az Európai Bizottsághoz (a továbbiakban: Bizottság) panasz érkezett, miszerint az Ománból és Szaúd-Arábiából (a továbbiakban: érintett országok) származó egyes polietilén-tereftalátok (PET) behozatala támogatásban részesül, és ezáltal kárt okoz az uniós gazdasági ágazatnak.
- (2) A panaszt az alaprendelet 10. cikke alapján a Committee of Polyethylene Terephthalate Manufacturers in Europe (CPME) (az európai polietilén-tereftalát-gyártók bizottsága, a továbbiakban: panaszos) nyújtotta be olyan gyártók nevében, amelyek termelése az egyes polietilén-tereftalátok teljes uniós gyártásának jelentős részét, ebben az esetben több mint 50 %-át teszi ki.
- (3) A panasz *prima facie* bizonyítékot szolgáltatott a támogatás és az abból eredő jelentős kár meglétére, és ezt a Bizottság elegendő indoknak ítélte a szubvencióellenes eljárás megindításához.
- (4) Az eljárás megindítását megelőzően és összhangban az alaprendelet 10. cikkének (7) bekezdésével a Bizottság értesítette Omán és Szaúd-Arábia kormányát arról, hogy megfelelően igazolt panasz érkezett hozzá, amely szerint az Ománból és Szaúd-Arábiából származó egyes polietilén-tereftalátok támogatott behozatala jelentős kárt okoz az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság az érintett országok kormányával külön-külön konzultációt kezdeményezett, hogy tisztázzák a panasz tartalmával kapcsolatos helyzetet, és mindkét fél számára

elfogadható megoldást találjanak. A konzultáció nem vezetett mindkét fél számára elfogadható megoldáshoz.

- (5) A tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2011. február 16-án közzétett értesítéssel ⁽²⁾ szubvencióellenes eljárást indított az Ománból és Szaúd-Arábiából származó egyes polietilén-tereftalátok uniós behozatalát illetően.
- (6) Ugyanezen a napon a Bizottság dömpingellenes eljárást indított az Ománból és Szaúd-Arábiából származó egyes polietilén-tereftalátok uniós behozatalát illetően ⁽³⁾.
- (7) A Bizottság kérdőívet küldött az uniós gazdasági ágazat képviselőinek, az érintett országban működő exportőröknek/gyártóknak, az importőröknek, az összes ismert érintett szövetségnek, valamint az érintett országok hatóságainak. Az érdekeltek lehetőséget kaptak arra, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül írásban ismertessék álláspontjukat és szóbeli meghallgatást kérjenek.
- (8) Minden olyan érdekelt fél számára lehetővé tették a meghallgatást, aki ezt kérelmezte, illetve ismertette azokat a különleges okokat, amelyek alapján meghallgatását szükségesnek tekintette.

B. A PANASZ VISSZAVONÁSA ÉS AZ ELJÁRÁS MEGSZÜNTETÉSE

- (9) A Bizottsághoz intézett, 2011. október 12-i levelével a CPME hivatalosan visszavonta a panaszát.
- (10) Az alaprendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerint a panasz visszavonása esetén az eljárás megszüntethető, kivéve, ha ez az Unió érdekeit sértené.
- (11) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Bizottság nem talált arra utaló okot, hogy az eljárás megszüntetése az Unió érdekeit sértené, és az érdekelt felek sem ismertettek ilyen okot. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a jelenlegi eljárást meg kell szüntetni. Az érdekelteket a Bizottság ennek megfelelően tájékoztatta, és lehetőséget biztosított észrevételeik megtételére.

⁽¹⁾ HL L 188., 2009.7.18., 93. o.⁽²⁾ HL C 49., 2011.2.16., 21. o.⁽³⁾ HL C 49., 2011.2.16., 16. o.

- (12) Bizonyos érdekeltek támogatásukat fejezték ki az eljárás megszüntetésével kapcsolatban. Más érdekeltek ugyan támogatták az eljárás megszüntetését, azonban a vizsgálat megállapításainak nyilvánosságra hozatalát kérelmezték.
- (13) Ebben a tekintetben megjegyzendő, hogy a Bizottság nem hozott egyhangú következtetést a megállapításokról, ezért nem áll módjában a panasz visszavonását megelőzően gyűjtött adatokat nyilvánosságra hozni.
- (14) A fentiek alapján a Bizottság megállapítja, hogy nem állnak fenn olyan kényszerítő erejű okok, amelyek az eljárás megszüntetése ellen szólnának.
- (15) Következésképpen a Bizottság megállapítja, hogy az Ománból és Szaúd-Arábiából származó egyes polietilén-tereftalátok Unióba való behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárást meg kell szüntetni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A jelenleg a 3907 60 20 KN-kód alá besorolt, Ománból és Szaúd-Arábiából származó, az ISO 1628-5 szabvány szerint legalább 78 ml/g viszkozitású polietilén-tereftalátok Unióba való behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárást a Bizottság megszünteti.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2011. december 13-án.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2011. december 13.)

az Ománból és Szaúd-Arábiából származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megszüntetéséről

(2011/835/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendeletre⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet), és különösen annak 9. cikkére,

a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS

- (1) 2011. január 3-án az Európai Bizottsághoz (a továbbiakban: Bizottság) panasz érkezett, miszerint az Ománból és Szaúd-Arábiából (a továbbiakban: érintett országok) származó egyes polietilén-tereftalátok (PET) behozatala dömpingelt formában történik, és ezáltal kárt okoz az uniós gazdasági ágazatnak.
- (2) A panaszt az alaprendelet 5. cikke alapján a Committee of Polyethylene Terephthalate Manufacturers in Europe (CPME) (az európai polietilén-tereftalát-gyártók bizottsága, a továbbiakban: panaszos) nyújtotta be olyan gyártók nevében, amelyek termelése az egyes polietilén-tereftalátok teljes uniós gyártásának jelentős részét, ebben az esetben több mint 50 %-át teszi ki.
- (3) A panasz *prima facie* bizonyítékot szolgáltatott a dömping és az abból eredő jelentős kár meglétére, és ezt a Bizottság elegendő indoknak ítélte a dömpingellenes eljárás megindításához.
- (4) A tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2011. február 16-án közzétett értesítéssel⁽²⁾ dömpingellenes eljárást indított az Ománból és Szaúd-Arábiából származó egyes polietilén-tereftalátok uniós behozatalát illetően.

(5) Ugyanezen a napon a Bizottság szubvencióellenes eljárást indított az Ománból és Szaúd-Arábiából származó egyes polietilén-tereftalátok uniós behozatalát illetően⁽³⁾.

(6) A Bizottság kérdőívet küldött az uniós gazdasági ágazat képviselőinek, az érintett országban működő exportőröknek/gyártóknak, az importőröknek, az összes ismert érintett szövetségnek, valamint az érintett országok hatóságainak. Az érdekeltek lehetőséget kaptak arra, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül írásban ismertessék álláspontjukat és szóbeli meghallgatást kérjenek.

(7) Minden olyan érdekelt fél számára lehetővé tették a meghallgatást, aki ezt kérelmezte, illetve ismertette azokat a különleges okokat, amelyek alapján meghallgatását szükségesnek tekintette.

B. A PANASZ VISSZAVONÁSA ÉS AZ ELJÁRÁS MEGSZÜNTETÉSE

- (8) A Bizottsághoz intézett, 2011. október 12-i levelével az CPME hivatalosan visszavonta a panaszát.
- (9) Az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdése szerint a panasz visszavonása esetén az eljárás megszüntethető, kivéve, ha ez az Unió érdekeit sértené.
- (10) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Bizottság nem talált arra utaló okot, hogy az eljárás megszüntetése az Unió érdekeit sértené, és az érdekelt felek sem ismertettek ilyen okokat. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a jelenlegi eljárást meg kell szüntetni. Az érdekelteket a Bizottság ennek megfelelően tájékoztatta, és lehetőséget biztosított észrevételeik megtételére.
- (11) Bizonyos érdekeltek támogatásukat fejezték ki az eljárás megszüntetésével kapcsolatban. Más érdekeltek ugyan támogatták az eljárás megszüntetését, azonban a vizsgálat megállapításainak nyilvánosságra hozatalát kérelmezték.
- (12) Ebben a tekintetben megjegyzendő, hogy a Bizottság nem hozott egyhangú következtetést a megállapításokról, ezért nem áll módjában a panasz visszavonását megelőzően gyűjtött adatokat nyilvánosságra hozni.

⁽¹⁾ HL L 343., 2009.12.22., 51. o.⁽²⁾ HL C 49., 2011.2.16., 16. o.⁽³⁾ HL C 49., 2011.2.16., 21. o.

- (13) A fentiek alapján a Bizottság megállapítja, hogy nem állnak fenn olyan kényszerítő erejű okok, amelyek az eljárás megszüntetése ellen szólnának.
- (14) Következésképpen a Bizottság megállapítja, hogy az Ománból és Szaúd-Arábiából származó egyes polietilén-tereftalátok Unióba való behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárást meg kell szüntetni,

legalább 78 ml/g viszkozitású polietilén-tereftalátok Unióba való behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárást a Bizottság megszünteti.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

Kelt Brüsszelben, 2011. december 13-án.

1. cikk

A jelenleg a 3907 60 20 KN-kód alá besorolt, Ománból és Szaúd-Arábiából származó, az ISO 1628-5 szabvány szerint

*a Bizottság részéről
az elnök*

José Manuel BARROSO

2011/834/EU:

- ★ A Bizottság határozata (2011. december 13.) az Ománból és Szaúd-Arábiából származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megszüntetéséről 43

2011/835/EU:

- ★ A Bizottság határozata (2011. december 13.) az Ománból és Szaúd-Arábiából származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megszüntetéséről 45

2011-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

